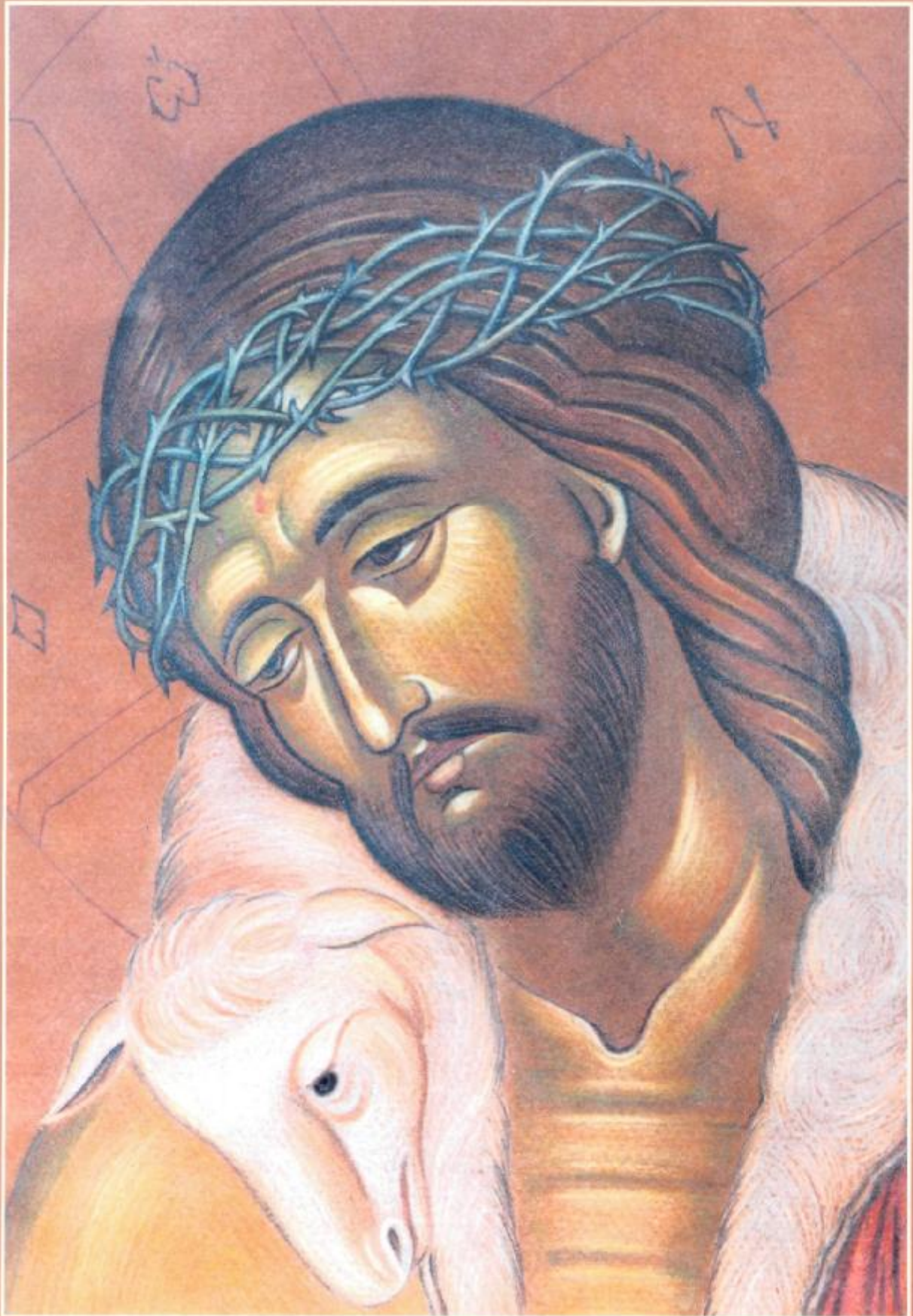

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 5^ο - ΤΕΥΧΟΣ 23^ο - ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005 ΤΙΜΗ: £0.50

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ίδιοκτήτης:
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ
Ὁδός Ἁγίου Ἀνδρέου 306
Τ.Θ. 56091
Λεμεσός - Κύπρος

Τηλέφωνα :
25864340 - 25864351

Υπεύθυνος Ὑλης:
κ. Σταῦρος Ὀλύμπιος

Επιμέλεια Ὑλης:
Ἀρχιμανδρίτης Τύκων Ἀνδρέου

Καλλιτεχνική Ἐπιμέλεια:
Πρεσβ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης

Διόρθωση Κειμένων:
Πρεσβ. Κυριακή Μιχαλίδου
Φιλολόγος, Β.Δ.

Τιμή Φύλλου: £ 0.50

Ἔτος: 5^{ον} - Τεύχος 23^ο
Μάρτιος - Ἀπρίλιος 2005

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:
"Ὁ Καλός Ποιμὴν", Ι.Μ.Λεμεσοῦ,
2004.

Εἰκόνα ὀπισθοφύλλου:
"Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς
τῆς Δόξης", ἔργο ἁγιογράφου
Εὐσταθίου Χαραλάμπους, 2004.

Συνδρομὴ ἐσωτερικοῦ: £ 4 ἐπισίως

Συνδρομὴ ἐξωτερικοῦ: £ 5 ἐπισίως

Ἀφιέρωμα στοὺς 5 ἀδελφούς μοναχούς πού κόσμησαν τὴν τοπικὴ μας ἐκκλησιά

Στὴν ἀδελφὴ Μαρία (τὴν ψηλή)

Ψηλή Μαρία σέ ἔλεγαν οἱ φίλοι καὶ γνωστοί σου
ψηλή σάν κορυφὴ βουνοῦ ἦτανε ἡ ψυχὴ σου.
Τώρα πού στὰ οὐράνια δώματα βασιλεύεις
γιὰ μᾶς πού σέ γνωρίσαμε σίγουρα θά πρεσβεύεις.

Στὴν ἀδελφὴ Μαριάμ

Σ' ἀγριεμένη θάλασσα, στοῦ πόνου τό μεθύσι
πάλαψε ἡ ψυχούλα σου αἰώνια γιὰ νά ζήσει.
Στοῦ μαρτυρίου τό καυτό ψηφόςουνα καμίνι
καὶ ὁμως ἡ καρδούλα σου ἀλύγιστη εἶχε μείνει.

Στὴν ἀδελφὴ Πολυχρονία

Στῶν Ἀρχαγγέλων τίς Μονές ἀγγελικά ντυμένη
ἔφυγες ἀπ' τόν χάροντα ἀδικοκτυπημένη.
Καὶ σπρώχτηκες σ' ἀπάτητες κορφές ν' ἀνηφορίσεις
Σέ τόπους πού ὄνειρεύτηκες γιὰ νά πολυχρονίσεις.

Στόν ἀδελφό Ἀθανάσιω

Ἀκίνητος σάν ἔνοικισες πῶς ἔπρεπε νά ζήσεις
τῶν ἀθανάτων τό στρατὶ διάλεξες νά καθίσεις.
Αὐτό πού στὰ οὐράνια παλάτια σ' ἀνεβάζει
κι' αὐτούς πού τό ἀκολουθοῦν πλούσια τοὺς δοξάζει.

Στόν ἀδελφό καὶ υἱό μου Χρυσόστομο

Τά δροσερά τά χεῖλη σου τά μῖνα πού κινῶσες
δροσιά κι ἀγάπη σκόρπαγαν ὅταν χαμογελοῦσες.
Θεέ μου, ἄς ἦταν δυνατό νά μοῦ τόν δώσεις πίσω
καὶ θάδυνα ἄλλη μιά ζωὴ νά τόν ὑπηρετήσω.

Χριστάκη Χριστοδουλίδη ἐκπαιδευτικοῦ
πρώτην ἐπιθεωρητὴ Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΙΒΩΤΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

«... και πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς».

Ἀρχιμ. Νικολάου Ἡγουμ. Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου Μ.Ποταμοῦ

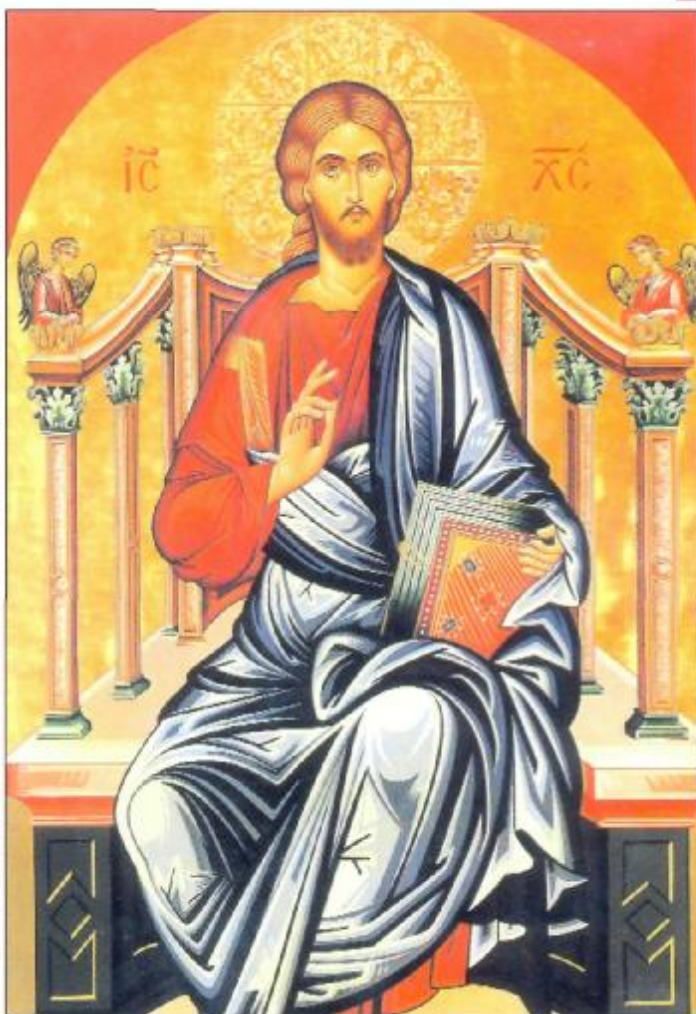
Εἶναι γνωστά σέ ὄλους μας τὰ διάφορα θλιβερά καί κακόβουλα πού λέγονται αὐτὴ τὴν περίοδο περὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἰδίως ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε. μὲ ἀφορμὴ ἐκκλησιαστικὰ γεγονότα «σκάνδαλα καί ἀποκαλύψεις», ὅπως θέλουν νὰ τὰ περιγράψουν δημοσιογράφοι, πού συνήθως δὲν ἔχουν καμμία σχεδὸν σχέση μὲ τὴν Ἐκκλησία. Δυστυχῶς ὅλα αὐτὰ δὲν λέγονται μὲ πόνο καί ἀγάπη ὡς ἔκφραση τοῦ δικοῦ τους προβληματισμοῦ καί θέλησης γιὰ οὐσιαστικὴ βοήθεια καί διόρθωση τῶν κακῶς ἐχόντων στὴ Διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μὲ σκοπὸ ὄχι ἀπλῶς εἰρωνείας, ἀλλὰ διασυρμοῦ καί ὑπόσκαψης τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ἔργου πού ἐπιτελοῦσε πάντοτε, ἰδιαίτερος δὲ στὴν ἐποχὴ μας.

Μὲ ἀφορμὴ τὰ γεγονότα αὐτὰ θὰ ἤθελα νὰ παραθέσω κάποιες σκέψεις καί προβληματισμούς, γνωστά βέβαια σέ ὄλους μας ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, γιὰ τὸ τί τελικὰ εἶναι ἡ Ἐκκλησία καί ποιὸ τὸ βασικὸ ἔργο πού ἔχει νὰ ἐπιτελέσει.

Ὅταν οἱ Ἀπόστολοι Πέτρος καί Ἰωάννης, σύμφωνα μὲ τὶς «Πράξεις τῶν Ἀποστόλων», φυλακίστηκαν γιὰ δευτέρη φορά ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καί ἐλευθερώθηκαν διὰ θαύματος, ἄρχισαν πάλι νὰ διδάσκουν μὲ παρρησία τὸν Χριστό. Τότε συνελήφθησαν πάλι καί ὀδηγήθηκαν στὸ δικαστήριον. Μετὰ τὴν ἀπολογία τους, οἱ Ἰουδαῖοι ἦταν ἀποφασισμένοι νὰ τοὺς θανατώσουν. Τότε κάποιος νομοδιδάσκαλος φαρισαῖος, ὁ ὁποῖος ὀνομαζόταν Γαμαλιήλ, ζήτησε λόγο καί ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτες τοὺς ὑπενθύμισε ὅτι πρὶν λίγο καιρὸ πέρασαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα διάφοροι φιλόσοφοι καί λαοπλόγοι, οἱ ὁποῖοι παρέσυραν ἄρκετὸ κόσμον καί ἀπέκτησαν πολλοὺς ὀπαδοὺς. Μετὰ ὅμως ἀπὸ λίγο καιρὸ καί αὐτοὶ θανατώθηκαν καί οἱ ὀπαδοὶ τους ἐξαφανίσθηκαν. Τοὺς ὑποδείκνυε λοιπὸν νὰ προσέξουν καί νὰ ἀφήσουν ἐλεύθερους τοὺς Ἀποστόλους, μὲ τὴν ἐξίγνησι ὅτι ἐὰν τὸ ἔργο τους ἦταν ἀνθρώπινο γρήγορα θὰ καταστρεφόταν χωρὶς νὰ χρειασθεῖ καμμία ἐπέμβασι. Ἐὰν ὅμως τὸ ἔργο ἦταν ἐκ τοῦ Θεοῦ προερχόμενον, ὄχι μόνο δὲ θὰ μπορούσαν νὰ τὸ καταστρέψουν, ἀλλὰ θὰ γίνονταν καί θεοράκοι ἀνιμιστριευόμενοι τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ. Μὲ αὐτὰ τὰ σοφὰ λόγια τοῦ Γαμαλιήλ πείσθηκε τὸ δικαστήριον καί ἀφοῦ ἔδειραν τοὺς Ἀποστόλους καί τοὺς ὑπέδειξαν νὰ μὴ μιλοῦν γιὰ τὸν Χριστό, τοὺς ἄφησαν ἐλεύθερους.

Πραγματικὰ αὐτὸς ὁ λόγος τοῦ Γαμαλιήλ ἀποδείκνυε προφητεία, ἡ ὁποία ἐκπληρώνεται καί ἐπαληθεύεται γιὰ δύο χιλιάδες τώρα χρόνια. Ἡ Ἐκκλησία παρ' ὄλους τοὺς μεγάλους διωγμοὺς πού ὑπέστη, ἀπὸ τότε πού ἀκόμη ἦταν στὰ σπάργανά της καί παρ' ὅλες τὶς ἐσωτερικὲς ἀκαταστασίαις μὲ τὶς ἔριδες, τὰ σχίσματα καί τὶς αἵρέσεις, ὑπάρχει μέχρι σήμερον δίνοντας στοὺς ἀνθρώπους τῆς κάθε ἐποχῆς τὴ μαρτυρία τῆς Σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου καί τὴ δυνατότητα τοῦ ἁγιασμοῦ.

Δὲν ἀποτελεῖ ἡ Ἐκκλησία ἀνθρώπινο δημιούργημα κάποιου μεγάλου ἀνδρα πού σκοπὸ ἔχει τὴν προώθησι μιᾶς μεγάλης φιλοσοφίας ἢ τὴν ἠθικὴ καί κοινωνικὴ βελτίωσι τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Ἐκκλησία κατὰ τὸν Ἀπ. Παῦλο εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποῦ μὲλη εἶμαστε ὅλοι.

Ἐκκλησία ἀσφαλῶς δὲν εἶναι οἱ Ἐπίσκοποι καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοὶ μόνο, ἀλλὰ ὁ κάθε ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα ἔχει ἐνταχθεῖ σ' Αὐτήν. Ὁ Κύριος ἔχει προνοήσει ὥστε ἡ Ἐκκλησία ὡς θεανθρώπινος ὄργανισμὸς νὰ διοικεῖται καὶ διακονεῖται ἀπὸ ἄνθρώπους καὶ ὄχι ἀπὸ Ἀγγέλους καὶ Ἀρχαγγέλους. Ἔτσι δὲν παύει νὰ ὑπάρχει ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία καὶ ἀσθένεια μέσα στὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού ὁμως δὲ μπορεῖ νὰ ἐπηρεάσει καθόλου τὴν Ἁγιότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴ δυνατότητά της νὰ προσφέρει τὸν ἁγιασμὸ στὸν κάθε ἄνθρωπο, κάθε ἐποχῆς, χώρου καὶ τάξεως.

Ὅπως τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου ζωοποιεῖται, παίρνει ὑπαρξὴ ἀπὸ τὴ ζωὴ ψυχὴ, ἔτσι καὶ ἡ Ἐκκλησία ζωοποιεῖται καὶ συγκροτεῖται ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα «ὅλον συγκροτεῖ τὸν θεσμὸ τῆς Ἐκκλησίας» κατὰ τὸν ὕμνο. Βέβαια, ὑπάρχουν οἱ κανόνες καὶ οἱ νόμοι μὲ σκοπὸ νὰ γίνονται τὰ πάντα «εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν», ἀλλὰ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο πού δίνει ὑπόσταση στὴν Ἐκκλησία καὶ ἐργάζεται τὸν ἁγιασμὸ τῶν ἀνθρώπων μέσα ἀπὸ τὰ ἱερὰ μυστήρια.

Σκοπὸς τῶν μυστηρίων καὶ κατ' ἐπέκταση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ θεραπεύσουν τὸν πνευματικὰ ἀσθενῆ ἄνθρωπο, τὸν πληγωμένο ἀπὸ τὰ πάθη, ἁμαρτίες καὶ ἀδυναμίες του καὶ ἀκολουθῶς νὰ τὸν θρέψουν πνευματικὰ καὶ νὰ τὸν καταστήσουν «εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. Δ 13), ἱκανὸ νὰ δεχθεῖ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα.

Αὐτὸ βέβαια θὰ γίνῃ μὲ τὴ ζωϊανὴ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν Ἐκκλησία καὶ ὄχι μὲ τὸν ἀπλὸ ἐκκλησιασμὸ τῆς Κυριακῆς ἢ τὴν ἐπίσκεψη-προσκύνημα σ' ἓνα κατασκευαστικὸ ἐξωκκλήσι ἢ ἐκκληρώνοντα ἓνα τόπο.

Μέσα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ μπορούμε ἀβίαστα νὰ βγάλουμε τὸ συμπέρασμα ὅτι παρ' ὅλα τὰ ἀνθρώπινα στοιχεῖα καὶ ἀδυναμίες της, ἡ Ἐκκλησία εἶναι Σῶμα Χριστοῦ πού σκοπὸ ἔχει νὰ ὁδηγήσῃ τοὺς ἀνθρώπους στὸν ἁγιασμὸ καὶ τὴ σωτηρία τους, ἂν βέβαια καὶ αὐτοὶ εἶναι δεκτικοὶ καὶ συνεργοὶ σ' αὐτὸ τὸ ἱερὸ ἔργο.

Ὅταν ὑπάρχει πρόβλημα σὲ κάποιον ἀπὸ τὰ μὲλη τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα τόσο εὐκόλα νὰ κρίνουμε καὶ νὰ κατακρίνουμε αὐτὴ τὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησία μὲ τρόπο πού ὄχι μόνο δὲ βοηθοῦμε στὴ βελτίωση τῶν κακῶς ἐχόντων, ἀλλὰ καὶ κατασκανδαλίζουμε συνειδήσεις ἀνθρώπων «ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε». Πολὺ περισσότερο δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα ὅταν δὲν εἶμαστε συνειδητὰ μὲλη τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἔχουμε δηλαδὴ ζωϊανὴ σχέση μ' αὐτή. Ἐξάλλου ἂν εἶχαμε μιὰ ζωϊανὴ σχέση μὲ τὴν Ἐκκλησία θὰ πονοῦσαμε γιὰ τὰ ἀσθενῆ μὲλη της, τοὺς ἀδελφούς μας ἐν Κυρίῳ καὶ θὰ προσευχόμασταν γι' αὐτοὺς καὶ δὲ θὰ τοὺς κατακρίναμε δημοσίως, διότι κατὰ τὸν Ἀπ. Παῦλο καὶ πάλι, ἐὰν ἓνα μέλος πάσχει πονᾷ ὅλο τὸ σῶμα.

Θὰ ἤθελα νὰ ὑπενθυμίσω τὰ λόγια ἐκεῖνα τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Ἀπ. Πέτρο, τὰ ὁποῖα πάντοτε πρέπει νὰ θυρόμαστε σὲ τέτοιες περιπτώσεις, γιὰ νὰ μὴ ἀγωνιοῦμε καὶ νὰ ἀπελπίζομαστε βλέποντας τὰ πράγματα μὲ τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ: «Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. 16:18). Ἐπιπλέον νὰ ὑπενθυμίσω γιὰ ὄσους ἐνορχηστρωμένα ἀγωνίζονται κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τὸν λόγο τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Σαῦλο, τὸν μετέπειτα Ἀπ. Παῦλο: «Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν».

Τελειώνοντας, ἀντὶ ἐπιλόγου, παραθέτουμε μέρος τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου πρὸς τὸν Ἐπίσκοπο Κυριακὸ, τὸ ὁποῖο θὰ μπορούσε νὰ ἀποτελέσει τὴν καλύτερη ἀπάντησιν σὲ ὅλους στὴν ἀγωνία μας γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ γεγονότα τῶν ἡμερῶν μας: *«Τί πρᾶγμα σὲ κάμνει, ἀδελφέ, νὰ λυπηῖσαι καὶ νὰ ἀδημονῆς; διότι ὁ χειμὼν εἶναι μέγας καὶ ἡ τρικυμία αὐτῆ, ἣτις ἐπλάκωσε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, εἶναι πικρὰ καὶ βαρεῖα; ναί, ἐγὼ τὸ ἡγεύρω καὶ οὐδεὶς ἀντιλέγει εἰς τοῦτο, ἀλλὰ, ἐὰν ἀγαπᾷς, ἐγὼ θὰ σοὶ ὑποβάλω μιαν παρομοίωσιν τῶν τωρινῶν ταραχῶν. Πολλάκις βλέπομεν τὴν αἰσθητὴν θάλασσαν ταραττομένην ὄλην κάτωθεν ἐκ τῆς ἀβύσσου, βλέπομεν δὲ καὶ τοὺς ναύτας (...) καὶ κάθηνται ἀποροῦντες, ἐπειδὴ δὲν βλέπουν οὔτε οὐρανόν, οὔτε πέλαγος, οὔτε γῆν, ἀλλὰ κεῖνται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου καὶ ἐκεῖ κλαίουσι καὶ ὀδύρονται. Καθὼς λοιπὸν τοιαύτη τρικυμία γίνεται εἰς τὴν ὄρατὴν θάλασσαν, οὕτω τώρα καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ γίνεται χειροτέρα τρικυμία καὶ περισσότερα κύματα. Ὅθεν παρακάλει, ἀδελφέ, τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ ὁποῖος δὲν καταπαύει τὴν τρικυμίαν ταύτην μὲ τέχνην καὶ δυσκολίαν, ἀλλὰ μὲ μόνον τὸνεῦμα καὶ τὴν θέλησίν του διαλύει τὴν ταραχὴν. Καὶ ἂν ἀκόμη παρεκάλεσας τὸν Κύριον καὶ δὲν εἰσηκούσθῃς, μὴ ἀμελήσῃς, διότι τοιαύτη συνθήκη εἶναι εἰς τὸν φιλόνητον Θεόν, νὰ μὴν εἰσακούῃ παρευθῆς, προνοούμενος διὰ τὴν σωτηρίαν μας».*

ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ Ο ΕΚ ΛΕΜΕΣΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἐνθρονίστηκε ὡπως ὀρίζει τὸ τυπικὸ τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας, τὴν Κυριακὴ 19 Δεκεμβρίου 2004 στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος στὸ Χαράρε, ὁ νέος Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Γεώργιος. Ὅπως εἶναι γνωστὸ ὁ νέος Μητροπολίτης καταγεταί ἀπὸ τὴν πόλη μας, Λεμεσό, καὶ γεννήθηκε στὶς 27 Μαρτίου τὸ 1966.

Τῆς τελετῆς ἐνθρονίσεως προηγήθηκε Θεία Λειτουργία στὴν ὁποία προσεξῆρχε ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β' καὶ συμμετείχαν οἱ Σεβασμιότατοι Μητροπολίτες Κένυας Μακάριος, Ἰωαννουπόλεως καὶ Πρετορίας Σεραφεῖμ, Καλῆς Ἑλπίδος Σέργιος, Βιργινουπόλεως Δημήτριος καὶ ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ζαμπίας Ἰωακείμ καθώς καὶ ὁ ἱερός κληρὸς τῆς Μητροπόλεως συμπεριλαμβανομένων καὶ κληρικῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ Νοτίου Ἀφρικής. Ὁ Μακαριώτατος στὴν ὁμιλία του ἐξῆρε τὴν μέχρι σήμερα προσφορά τοῦ νέου Μητροπολίτη στὸ Πατριαρχεῖο καὶ δὴ ἀπὸ τῆ θέσης τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀλεξανδρείας καὶ στενοῦ συνεργάτη τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Πέτρου καθώς καὶ τὸν ἱεραποστολικὸ του ζῆλο.

Χαιρετισμούς ἀπηύθυναν ἐκ μέρους τοῦ ἱεροῦ κληρῶν ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος π. Γεώργιος Σαγάνης καὶ ἐκ μέρους τῶν ἐλληνικῶν κοινοτήτων ὁ Πρόεδρος τῆς Συνομοσπονδίας Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων Ζιμπάμπουε κ. Ἀντώνιος Ἀντωνιάδης, ἐνῶ τὴν ἐγκύκλιο ἐκλογῆς

ἀνέγνωσε ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννουπόλεως Σεραφεῖμ καὶ στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα ὁ Μητροπολίτης Κένυας Μακάριος.

Ὁ Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Γεώργιος στὸν ἐνθρονιστῆριό λόγο του ἀνάμεσα στὰ ἄλλα εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς:

“Καλοῦμαι, ἀπὸ σήμερα, νά ποιμάνω διακονικῶς τὸν εὐλογημένο λαὸ τῆς ἐπαρχίας Ζιμπάμπουε, φοβερό καὶ μέγα τὸ φορτίο πού ἐναποτίθεται στοὺς ὤμους μου. Γι’ αὐτὸ, τούτη τὴν ἱερὴ στιγμή, τὴν καρδιά μου πλημμυρίζουν ἀνάμεικτα συναισθήματα δέους, εὐθύνης, συγκίνησης. Ἀπευθυνομαι σέ ἐσάς, ἐσάς πού μέχρι αὐτὴ τῆ στιγμή ἀτενίζατε νά στέκεται μπροστά σας ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἀγάπης σας, ὁ νῦν Πάπας καὶ Πατριάρχης μας κ. Θεόδωρος Β', τὸν ὁποῖο καὶ διαδέχομαι στὴ θέση αὐτὴ με ταπεινὴ, ἀλλὰ καὶ μέ ἐπὶ γνώση τῶν βαρύτερων εὐθυνῶν γιὰ τὴ συνέχεια καὶ ἐπαύξηση αὐτοῦ τοῦ πλούσιου ἔργου, τὸ ὁποῖο ἐπιτέλεσε στὰ δύο χρόνια τῆς ποιμαντορίας τῆς μητροπόλεως αὐτῆς. Πρὶν μερικὰ χρόνια ἑφτασα στὴν Ἀλεξάνδρεια κουβαλώντας στοὺς ὤμους μου πλούσια θύραθεν, κοσμικὴ γνώση. Γνώση ὅμως ἡ ὁποία, ὡπως ἀποδείχθηκε στὴ συνέχεια, δὲν θά μέ ἐξυπηρετοῦσε ἰδιαίτερα, ἐὰν δὲν μαθῆτευσά στο ἱστορικὸ κέντρο τοῦ Πατριαρχείου μας, τὴν Ἀλεξάνδρεια. Ἡ θητεία μου σέ αὐτὸ ἀποδείχθηκε τὸ καλύτερο καὶ τὸ πιὸ γόνιμο σχολεῖο καὶ δοκιμαστῆριό τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Ὑπηρετώντας δίπλα στὸν Μακαριστὸ Πατριάρχη Πέτρο, ὡς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Ἀλεξανδρείας ἐυεργετήθηκα ἀπειρώς, ἐκπαιδεύτηκα θεολογικά, σμιλεύτηκα ἐκκλησιαστικά καὶ διοικητικά, ἀξιοποιήθηκα ἱεραποστολικά, ὠρίμασα ψυχικά, ἀποκτώντας ἔτσι πλούσια ἐφόδια τὰ ὁποῖα πιστεύω, πὼς θά μού εἶναι πολὺτιμα στὸ ποιμαντικὸ μου ἔργο. Θά εἶναι οἱ ὁδοδείκτες μου γιὰ νά μπορέσω νά ἀντεπεξέλθω πλήρως στὶς αὐξημένες καὶ ἰδιάζουσες ὑποχρεώσεις πού ἀπορρέουν ἀπὸ τὰ νέα μου καθήκοντα, τὰ ὁποῖα μού ἐνεπιστεύθηκα ἡ Ἐκκλησία. Γιατί θεωρῶ πὼς ἡ ἀνάδειξή μου στὸ θρόνο αὐτὸ ἐκτὸς ἀπὸ θεῖο δῶρο εἶναι παράλληλα καὶ ἀθλημα δοκιμασίας, ἓνα ἀθλημα κατὰ τὸ ὁποῖο “ἐὰν δὲ καὶ ἀθλή τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ” (Τιμ. Β: 6', 5).

Εὐχόμαστε στὸν νέο Μητροπολίτη νά εἶναι στερεωμένος καὶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ νά τὸν ἐνισχύει στὸ ποιμαντικὸ του ἔργο καὶ στὸν εὐαγγελισμὸ τοῦ Ἀφρικάνικο λαοῦ.

ΑΘΛΗΤΕΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΙΣΑΓΓΕΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Ἐπιμέλεια Ἀρχιμ. Τύχωνος Ἀνδρέου

Ἡ τοπική ἐκκλησία τῆς Λεμεσοῦ δέν καυχᾶται μόνο γιά τούς πολλούς τῆς Ἀγίους πού ἔζησαν καί ἀγίασαν τόν τόπο μας ἀλλά σεμνύνεται καί μέ κάποιους ἀφανείς ἀδελφούς μας οἱ ὁποῖοι ἐστήριξαν τήν πόλη μας τά τελευταῖα χρόνια καί ἀποτέλεσαν πνευματικό πόλο ἔλξεως γιά χιλιάδες ἀδελφούς μας. Πρόκειται γιά πέντε πλέον κεκοιμημένους ἀνθρώπους τούς ὁποίους συνέδεαν πολλά κοινά στοιχεῖα στή ζωή τους, ὁ πόνος, ἡ ἀσθένεια, ἡ μεγάλη τους ἀγάπη στόν Χριστό καί ὅτι ὄλοι ἀσπᾶσθηκαν τό ἀγγελικό σχῆμα.

Ὁ λόγος εἶναι γιά τούς ἀδελφούς μας μοναχούς Χρυσόστομο καί Ἀθανάσιο καί τίς ἀδελφές μοναχές Μαρία, Μαριάμ καί Πολυχρονία.

Ὁ Θεός ἐπέτρεψε στή ζωή τους νά δοκιμασθοῦν μέ ἀσθένειες καί κάποιοι ἀπό παράλυση καί τετραπληγία. Ἦταν καθηλωμένοι στό κρεβάτι τοῦ πόνου ἢ στά ἀναπηρικά τους καροτσάκια ἀλλά συνάμα ἦταν φάροι καί ὁδοδείκτες γιά τόν κόσμο ὅλο καί λιμάνια παρηγοριᾶς.

Δέν λύγισαν ἀπό τόν σκόληκα τῆς σαρκός ἀλλά ποθώντας τήν ἰσάγγελο πολιτεία ἔλαβαν τό Μοναχικό σχῆμα δείχνοντας μέ αὐτό τόν τρόπο τήν ὁμολογία τῆς πίστεώς τους καί τή μεγάλη τους ἀγάπη πρὸς τόν Θεό.

Ἄξιον ὑπογραμμίσεως εἶναι ὅτι καί οἱ πέντε ἀδελφοί μας, κατά οἰκονομία Θεοῦ, σέ διαφορετικές χρονικές στιγμές καί τόπους ἔλαβαν τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆμα ἀπό τά ἴδια τά χέρια τοῦ Μητροπολίτη καί γέροντά μας καί ἔγινε γι' αὐτούς ὁ πνευματικός τους καθοδηγητής καί χειραγωγός στήν πνευματική ζωή.

Ἄν καί οἱ ἴδιοι ὑπέφεραν μέ πολυώδυνους πόνους καί μέ φρικτά μαρτύρια ἀπό τήν ἀρρώστεια πού τούς κατέτρωγε τή σάρκα ἐντούτοις πάντοτε ἦταν μέ τό χαμόγελο καί οἱ λόγοι τους ἦταν παρηγορητικοί καί παραμυθητικοί γιά τίς χιλιάδες κυριολεκτικά ψυχές ἀπό ὅλη τήν Κύπρο, ἀλλά καί τό ἐξωτερικό πού ἔρχονταν καί τούς συναντοῦσαν, νά πάρουν τήν εὐχή τους, νά ἐναποθέσουν τά προβλήματά τους καί νά ἀντλήσουν ἀπό τούς ἀδελφούς μας δύναμη γιά νά συνεχίσουν τήν πνευματική τους ζωή. Ἀντί νά παίρνουν ἔδιδαν, κανείς πού προσέτρεχε σ' αὐτούς δέν ἔφρευγε χωρίς νά πάρει κάτι. Ὅλοι τους ἦταν ἀπλοί στούς τρόπους, ταπεινοί καί πραεῖς κατά τήν καρδίαν, γεμάτοι ἀγάπη πρὸς τόν Θεό καί τούς ἀνθρώπους, ἀγωνιστές, πλουσιοπάροχοι, ἀνιδιοτελεῖς, προσευχόμενοι, ἀγωνιζόμενοι, δακρύνοντες καί ταπεινούμενοι.

Γι' αὐτό τόν λόγο σήμερα θέλοντας νά τούς τιμήσουμε καί νά τούς μνημονεύσουμε ἀφιερώνουμε τίς ἐπόμενες σελίδες ὡς ἐλάχιστο ἀντίδωρο καί προσφοράς διά τή μεγάλη τους ἀγάπη σέ ἐμᾶς καί νά τούς παρακαλέσουμε νά εὐχονται γιά μᾶς, γιά τήν τοπική μας ἐκκλησία καί γενικά γιά τήν ἐκκλησία μέσα στήν ὁποία μεγάλωσαν, ἀγωνίσθησαν καί στεφανώθηκαν. Ἐπίσης, ὁ κυριότερος λόγος πού τούς θυμόμαστε σήμερα εἶναι ἡ μεγάλη ἀγάπη τοῦ πονεμένου λαοῦ τοῦ Κυρίου μας μέ τήν ὁποία περιέβαλε τούς ἀδελφούς μας αὐτούς καί πάντοτε στή ζωή τους θά τούς ἔχουν ὡς φωτεινό παράδειγμα καί πρότυπο στόν πνευματικό τους ἀγώνα.

Φυσικά ἡ προσωρινή ἀπουσία τους καί τό πνευματικό κενό πού ἔχουν ἀφήσει πίσω τους εἶναι αἰσθητό καί δυσαναπλήρωτο. Τά φωτεινά τους πρόσωπα μᾶς λείπουν καί τά ἀναζητοῦμε. Εὐχόμεθα ὅμως ὁ Πανάγαθος Θεός νά τό ἀναπληρώσει μέ ἄλλους πιστούς ἐργάτες του πρὸς παρηγορία καί παραμυθία ὄλων μας. Ἄς ἔχουμε τήν ἀγγελική τους εὐχή!

Μοναχή Μαρία

Ἡ ἀδελφή Μαρία (Στυλιανοπούλου), γεννήθηκε στίς 20 Ἰουλίου τοῦ 1947 στήν κατεχόμενη κομόπολη τῆς Κυθραίας. Ἐκ γενετῆς εἶχε ὄγκο στήν ὑπόφυση τοῦ ἐγκεφάλου πού τῆς ἔφερε τόν γιγαντισμό. Κάτι σπάνιο καί παράξενο γιά τήν ἐποχή μας. Οἱ θεραπείες πού ἔγιναν ἐδῶ καί στό ἐξωτερικό δέν ἔφεραν κανένα θετικό ἀποτέλεσμα, παρά μόνον ταλαιπωρίες καί πόνους.

Ἡ υγεία τῆς κλονίζεται σιγά - σιγά, οἱ πόνοι γίνονται ἀβάστακτοι, ἡ μετακίνησή τῆς δύσκολη, ἀλλά

αυτά τὰ ἀγνοεῖ μπροστά στή σημαντική ἱεραποστολική της διακονία.

Ὁ πόνος μέ τόν καιρό ἔγινε ὁ ἀχώριστος σύντροφός της. Νύκτες ὀλόκληρες καθόλου δέν μπορεί νά ξαπλώσει. Τό βασανισμένο σῶμα της δέν ἀναπαύεται. Οὔτε ἓνα βῆμα δέν μπορεί τώρα νά κάνει. Κινεῖται μόνο μέ ἀναπηρική καρέκλα. Συμφιλιώθηκε ὁμως μέ τόν πόνο. Ποτέ δέν γόγγυσε καί δέν διαμαρτυρήθηκε. Ἡ μεγάλη της ἀγάπη στόν Ἐσταυρωμένο Χριστό ὁδηγεῖ τὰ βήματά της στόν ἀσπασμό τοῦ μεγάλου καί ἀγγελικοῦ σχήματος καί ἀγγελικῆς πολιτείας. Ἔτσι κείρεται μοναχή ἀπό τὰ χέρια τοῦ Μητροπολίτη μας, ὅταν ἦταν ἱερομόναχος, τήν 17η Αὐγούστου τοῦ 1993. Ἡ κουρά της αὐτή κατά τήν ἐπιθυμία της μένει κρυφῆ μέχρι καί τήν κοίμησή της στίς 20 Ἰανουαρίου τοῦ 1998. Τήν προσωπική της ξεκούραση τήν ἀψηφοῦσε μπροστά στήν ἀγάπη της γιά τούς συνανθρώπους της πού τήν ἐπλησίαζαν. Ὅλους τούς συμβούλευε καί νοουθετοῦσε μέ διάκριση, τούς βοηθοῦσε μέ πνευματική ἀρχοντιά καί καθοδηγοῦσε μέ λεπτότητα καί μητρική ἀγάπη. Ὅταν βρισκόταν κανεῖς κοντά της καί συνομιλοῦσε διαπίστωνε τήν εὐφυΐα της, τήν πλατειά της ἀντίληψη σ' ὅλα τὰ

θέματα, τό γερό μνημονικό της καί τό χαριτωμένο χιούμορ της.

Τούς δύο τελευταίους μαρτυρικούς μῆνες πού τούς πέρασε ἀκίνητη στό κρεβάτι τοῦ Νοσοκομείου ἔδειξε ὄλο τό μεγαλεῖο τῆς ὑπομονῆς, τῆς καρτερίας καί τῆς ἀγάπης της στόν Θεό. Δέν βαρυγῶμψε ποτέ καί συνεργαζόταν ἄψογα μέ τούς γιατρούς καί νοσοκόμους μέχρι καί τίς τελευταῖες της ὥρες. Τό σῶμα της γέμισε πληγές, τὰ πόδια της ἔλιωσαν καί καθόλου δέν μπορούσε νά κινηθεῖ. Τίποτε σωστά δέν λειτουργοῦσε στόν ὄργανισμό της, μόνο ἡ φωνή της καί ἡ διαύγεια τοῦ πνεύματός της ἔμειναν μέχρι τό τέλος, γιά νά θυμίζουν τὰ μεγάλα τῆς πίστεως, ὑπομονῆς, προσευχῆς καί ἀγάπης κατορθώματα.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός τήν παρέλαβε στή Βασιλεία Του τὰ ξημεράματα τῆς 20 Ἰανουαρίου τοῦ 1998, ἀφήνοντας πίσω της ὄρφανεμένες τίς ψυχές πού τήν ἀγάπησαν καί τήν πόνησαν. Ἡ ἔλλειψή της εἶναι αἰσθητή καί τό κενό τῆς ἀπουσίας της εὐχόμεθα νά τό ἀναπληρώσει ὁ Θεός μέ ἄλλο κατάλληλο πρόσωπο πού θά παρουσιάσει.

Σέ ἐπιστολή της πρὸς μοναχό, πού δείχνει καί τόν μεγάλο πνευματικό της ἀγώνα, ἔγραφε χαρακτηριστικά: "Ἐγώ προσπαθῶ ὅσο μπορῶ νά ὑπακούσω στόν πνευματικό μου καί στίς συμβουλές τῶν βιβλίων πού διαβάζω ἀπό τούς διάφορους γέροντες καί ἀπό τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καί φυσικά ἀπό τό Εὐαγγέλιον, ἄν καί κακῶς δέν διαβάζω πολύ συχνά τό Εὐαγγέλιον. Ἀφοῦ εἶμαι ἓνα ζῶο, ὅσο προσπαθῶ τόσοσιν πίπτω. Πάντως ἀπό τότε πού μέ ἤξερες ἄλλαξα ἡ χαμένη ἀρκετά πρὸς τό καλόν. Ἔτσι νομίζω. Ἐπαφα τήν ἀργολογία, τόσο πού ἀρρωστῶ ὅταν ἀκούω ἄλλους νά κουτσομπολεύουν καί κακολογοῦν κάποιους. Κλαίει ἡ ψυχή μου γι' αὐτό καί οἰκτίρω τόν ἑαυτόν μου. Γι' αὐτό μένω στό σπίτι, οἱ συναναστροφές μου εἶναι πονεμένοι ἄνθρωποι πού τούς βοηθῶ καί μιλῶ γιά τόν Κύριον... Τό πρωῖ πού σηκώνομαι κάνω τό μεσονυκτικό καί μετά τόν ἐξάψαλμο καί ὅ,τι ἄλλο μπορῶ καί τήν νοερά προσευχή... Τό βράδυ προσιμακό, ἔσπερινό, ἀπόδειπνο καί χαιρετισμούς. Μετάνοιες σωστές δέν μπορῶ νά κάνω. Κάνω μισές, ὅπως βολεύομαι..."

Γενικά ἡ ἀδελφή Μαρία ἐβίωσε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ σέ ὅλη της τί ζωή. Τό φωτεινό της παράδειγμα πρὸς μίμηση καί ἀντιγραφή. Τό πολυάθλο της σῶμα τάφηκε κατά τή μοναχική τάξη στήν ἱερά μονή Παναγίας Σφαλαγγιωτίσσης ὅπως ἦταν καί ἡ ἐπιθυμία της. Δίπλα της ἀναπαύεται καί ἡ μακαριστή μητέρα της Κωνσταντία μοναχή, ἡ ὁποία ἔλαβε καί αὐτή τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆμα τήν ἴδια μέρα μέ τήν κόρη της Μαρία μοναχή.

Μοναχός Χρυσόστομος Μαχαιριώτης

Ὁ Χρυσόστομος Μοναχός Μαχαιριώτης, κατά κόσμον Χρυσόστομος Χριστοδουλίδης γεννήθηκε στό Πέλλα-παῖς τῆς Κερόνειας στίς 22 Ἰουλίου 1957.

Ἀκολουθώντας τίς μεταθέσεις τοῦ δασκάλου πατέρα του, φοίτησε στά Γυμνάσια Λαπήθου, Κερόνειας καί Λεμεσοῦ, Λανίτειο Γυμνάσιο, ἀπό ὅπου καί ἀποφοίτησε. Ἀργότερα γράφτηκε σάν ἐξωτερικός

σπουδαστής στη Δημοσιογραφική Σχολή "Αθηνών" "Όμηρος" από όπου πήρε το δίπλωμα του δημοσιογράφου.

Παρ' όλο που λόγω αναπηρίας δεν άσκησε ποτέ το επάγγελμα του δημοσιογράφου, πρέπει να αναφέρουμε ότι συχνά άρθρογραφοῦσε πάνω σε διάφορα θρησκευτικά, κοινωνικά, πολιτικά και ιδιαίτερα αναπηρικά θέματα και όσοι τα διάβασαν του αναγνώριζαν τήν ευθυκρισίαν, αντικειμενικότητα και τή δύναμιν τῆς πέννας του.

Σέ ηλικία μόλις 6 ἐτῶν καί ἐνώ δέν πρόλαβε καλά νά χαρεῖ τό παιδικό παιγνίδι, πού προϋποθέτει διαρκή κινητικότητα, μιά σοβαρή

ἀσθένεια ἡ "Μυϊκή Δυστροφία" τόν ὀδήγησε στήν ἀναπηρική καρέκλα σέ ηλικία μόλις 11 ἐτῶν.

Παρ' ὄλο τοῦτο ὁ Χρυσόστομος δέν τά ἔβαλε κάτω. Πάλαψε μέ τήν ψυχή του καί κατάφερε ὅσα δέν μπορούσε νά πετύχει μέ τό σῶμα του.

Ἀφοῦ πήρε ὅση μὀρφωση μπορούσε νά πάρει, ἐπιδόθηκε μέ ζήλο - δύσκολο νά τό πιστέψει κανένας- στό κοινωνικό καί φιλανθρωπικό ἔργο. Ἰδρυσε τόν Σύνδεσμο Μυοπαθῶν, πού πρόσφερε καί ἐξακολουθεῖ νά προσφέρει στέγη, ζεστασιά καί βοήθεια σέ ὅλα τά μυοπαθῆ παιδιά, πού μέ πολλές δυσκολίες καί προσπάθειες ἀνακάλυπτε.

Ἰδρυσε τό Βοηθητικό Σῶμα Γυναικῶν τό ὁποῖο σέ συνεργασία μέ τόν Σύνδεσμο, ὀργάνωνε ἐκδηλώσεις, δεῖπνα, ἐράνους, προσκυνηματικές ἐκδρομές ἀκόμα καί στήν Ἑλλάδα γιά ψυχαγωγία, στήριξη καί ὑλική βοήθεια τῶν ἀνάπηρων παιδιῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου.

Στούς ἀγῶνες τοῦ ἀναπηρικοῦ κόσμου γιά τή διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων του ὁ π. Χρυσόστομος ἔπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο. Πολλά ἀπό τά σημερινά ὠφέλη πού ἀπολαμβάνουν οἱ ἀνάπηροι ὀφείλονται σέ δικές του εἰσγηήσεις καί ἀγῶνες.

Ἐδῶ στήν προσφυγιά γνωρίστηκε μέ πάρα πολλούς φίλους οἱ ὁποῖοι κατάκλυζαν κυριολεκτικά τό σπίτι του ὄχι γιά νά τόν παρηγορήσουν ἀλλά γιά νά παρηγορηθοῦν ὅπως οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦσαν.

Ἀποφασιστική ἦταν ἡ γνωριμία του μέ μίαν ἄλλη σύγχρονη μεγάλη καί ὀσιακή μορφή, ὅα μπορούσαμε νά ποῦμε, τή Μαρία Στυλιανοπούλου, τή γνωστή σέ ὅλους μας Μαρία τήν ψηλή. Μαζί ἔκαναν θαύματα. Δέν περνοῦσε βράδυ πού νά μίν τηλεφωνηθοῦν νά ὀργανωθοῦν καί νά ἀπεικασθοῦν. Ὁ ἕνας πείραζε τόν ἄλλο καί τό ἀπολάμβαναν. Ὅταν πέθανε ἡ μοναχή Μαρία, ὁ μοναχός Χρυσόστομος εἶπε μέ βαθύ ψυχικό πόνο: "Ἐχασα τό ταῖρι μου".

Ἡ μεγαλύτερη ὁμως προσφορά τοῦ π. Χρυσόστομου ἦταν ἡ ἴδρυση, σέ συνεργασία μέ τόν ἐξαίρετο γιαντῶ τοῦ Συνδέσμου Δρα Λεύκιο Μίλλεττον, τῆς Ἱατρικῆς Μονάδας τῶν Μυοπαθῶν πού ἐξελίχτηκε σὺν τῷ χρόνῳ στό γνωστό στό Παγκύπριο ἀλλά καί στό ἐξωτερικό Ἰνστιτούτο Νευρολογίας καί Γενετικής πού διενεργεῖ τά γνωστά D.N.A.

Στίς 30 Νοεμβρίου 1993 ὁ Χρυσόστομος ἐκάρη μεγαλόσχημος μοναχός στήν ἱερά μονή Μαχαιρᾶ ἀπό τόν τότε νέο Ἡγούμενο τῆς μονῆς καί σημερινό Μητροπολίτη Λεμεσοῦ κ.κ. Ἀθανάσιο. Ἡ κουρά του ἔγινε στήν παρουσία μόνο τῶν γονέων του, τῆς μοναχῆς Μαρίας καί τῆς μητέρας τῆς μοναχῆς Κωνσταντίας καί τῶν τότε λιγοστῶν μοναχῶν τῆς Μονῆς καί κρατήθηκε μυστική ὡς τόν θάνατό του.

Μετά τήν κουρά του στρεφόμενος πρὸς τόν τότε Ἡγούμενο τῆς μονῆς π. Ἀθανάσιο τοῦ εἶπε προφητικά: "Εἶμαι ὁ πρῶτος μοναχός πού κάνεις καί ὁ τόπος αὐτός τῆς μετάνοιάς μου θά γίνει Λαύρα". Καί δέν ἄργησε!

Ὁ π. Χρυσόστομος ἔζησε σάν ἄγνωστος, κρυφός μοναχός στό σπίτι του ὡς τήν ἡμέρα τῆς κοιμήσεώς του πού συνέβη στίς 3 Ὀκτωβρίου 1998. Τό τέλος του ἦταν μαρτυρικό.

Στόν ἐπικήδειό του πού ἐκφώνησε κατά τή νεκρώσιμο ἀκολουθία πού ἐψάλη στόν ἱερό ναό Ἁγίου Νεκταρίου, ὁ Γέροντας Ἀθανάσιος εἶπε τά ἑξῆς:

"Μέσα στήν εὐλογημένη μέρα τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μας, μᾶς μάζεψε ὅλους ἐδῶ στόν ναό τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀδελφός μας Χρυσόστομος μοναχός γιά νά κηδεύσουμε μέ ψαλμούς καί ὕμνους καί ᾠδές πνευματικές τό πολυάθλον καί μαρτυρικό του σῶμα δίδοντας σ' αὐτόν τόν τελευταῖο ἀσπασμό λαμβάνοντας ἐξ αὐτοῦ εὐλογία καί δύναμη.

Σήμερα πού ἐορτάζομε πάντας τούς ἐν Κύπρῳ διαλάμποντας ἀσκήσει καί ἀθλήσει Ἁγίους, ἀκόμη ἕνα τέκνο τῆς νήσου αὐτῆς προστίθεται στόν χορὸ τῶν σωζομένων τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν οὐρανοῖς, μάρτυρας μετά μαρτύρων καί ὀσιος μετά ὀσίων, πρεσβευτῆς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Μιά μυστική χαρμολύπη κατανύξεως καί δοξολογίας Θεοῦ πλημμυρίζει τίς καρδιές μας ἔχοντας μπροστά μας τό νεκρὸ σῶμα αὐτοῦ τοῦ μάρτυρος τῆς ὑπομονῆς καί τῆς καρτερίας.

Ἀγαπητέ μας ἀδελφέ Χρυσόστομε, ἐσύ στή ζωή, στόν κόσμο αὐτό δέν γνώρισες τί σημαίνει ἄνεση, τί σημαίνει ὑγεία, τί σημαίνει νά ζῆς χωρίς νά πονᾷς καί νά ὑποφέρεις συνέχεια.

Ὅλη σου ἡ ζωή ἦταν ἓνα μαρτύριο, γεμάτη πόνο καί κόπο γεμάτη ἀγῶνες καί στερήσεις καί τῶν πιά ἀπλῶν, στοιχειωδῶν φυσικῶν κινήσεων σωματικῆς ἀναπαύσεως σου.

Εἶχες σῶμα, ἀλλά σῶμα νεκρόν. Καί ὁμως! Αὐτό τό νεκρό καί ἄχρηστο σου σῶμα πού σέ ἀκίνητοποιήσε διά βίου παντός, δέν σέ ἐμπόδισε νά παλαίψεις καί νά νικήσεις. Ἐφάνηκες συνετός καί ἔξυπνος. Μετέβαλες σύν τῇ κάρτι τά πικρά εἰς γλυκέα, τά ἀσθενῆ εἰς δυνατά, τά νεκρά σου μέλη εἰς ἰσχυρά ὅπλα κατά τοῦ κοσμοκράτορος τοῦ αἰῶνος τούτου καί ἔτσι ἡ ἀσθενεία σου ἀντί ὀλεθρος ἔγινε ὁ θρίαμβος τῆς αἰωνίου ἐπιτυχίας σου. Πραγματικά ἔλυωσες μέσα στήν ὑψικάμινο τῆς ἀσθενείας σου ἀλλά ἀνέδειξες τόν Χριστό νικητή μέσα στό ἀσθενικό σῶμα σου.

Τώρα Χρυσόστομε, ὅλα τελείωσαν. Οἱ πόνοι, οἱ κόποι, οἱ ἀγρυπνίες, οἱ ταλαιπωρίες ὅλα τελείωσαν καί ἐσύ τώρα "ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις τόν κόπο τῶν καμάτων σου. Τώρα εὐρίσκεσαι μετά τῶν ἀγγέλων καί τῶν ἁγίων ἀγαλλόμενος καί χαίρων ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ ἀγαπωμένου σου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δεχόμενος παρ' αὐτοῦ τοῦ δικαίου Κριτοῦ τή θεία δικαίωσή σου, αἰώνια πλέον, γιά ὅσα ἐδῶ στή γῆ πρόσκαιρα ἀλλά ἐπώδυνα ἔπαθες καί ἐστερήθηκες.

Τώρα Χρυσόστομε ἀδελφέ μας, εἶσαι τρισμακάριστος. Ποιός μπορεῖ νά σέ δεῖ ἐκεῖ πού εἶσαι; Ποιός μπορεῖ νά ἀπενίσει τή δόξα τοῦ Θεοῦ πού σέ περιβάλλει; Γιά τούς ἐπίγειους πόνους τώρα αἰσθάνεσαι ἀπόλυτα ὅτι "οὐκ ἄξια τά παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρός τήν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι".

Γιά σένα λοιπόν τά παθήματα τελείωσαν. Παθήματα καί πόνοι ἰσόβιοι, φρικτοί, ἐξουθενωτικοί ὁμως τελείωσαν καί ἀπεκαλύφθη ἡδη γιά σένα ἡ αἰώνια δόξα τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ μας.

Ἐπάλεψες σκληρά καί ἐνίκησες. Ἐδοκιμάσθηκες ὡς χρυσός ἐν κωνευτηρίῳ, ἔφτασες μέχρι τό ἔσχατον ὄριο τῆς ἀντοκῆς σου. Τώρα ὁμως "τόν δρόμον τετέλεκας τήν πίστην τετήρηκας καί ἀπεδόθη σοι ἡδη ὁ πῆς δικαιοσύνης στέφανος παρά τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ σου. Φεύγεις κεκοσμημένος μέ τό Ἀγγελικό Σκῆμα τῶν Μοναχῶν, ἐσύ πού ὑπῆρχες ἐν σαρκί ἄσαρκος μάρτυρας τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, μάρτυρας τῆς παντοδυναμίου ἰσχύος τῆς θείας Χάριτος. Παράδειγμα καί ὑπόδειγμα γιά ὅλους μας.

Χρυσόστομε, ἀδελφέ μας! Ἐσύ, ἡδη ἔφυγες καί ἐμεῖς οἱ περιλειπόμενοι μείναμε μόνοι μας, πιά ὀρφανοί ἀπό πρὶν ἔχοντας μπροστά μας ὁ καθένας τόν ἀγῶνα του.

Σέ παρακαλοῦμε τώρα ἐνώπιον τοῦ καλοῦ σου Νυμφίου, εὐχου γιά μᾶς, ὥστε κι' ἐμεῖς μαζί σου καί μετά πάντων τῶν ἁγίων τελειώσωμεν ἐν μετανοίᾳ τόν ἐπίγειο δρόμο μας καί ἀξιωθῶμεν τῆς αἰωνίου βασιλείας τοῦ Χριστοῦ μας. Ἀμήν. Αἰωνία σου ἡ μνήμη!

Μοναχὴ Μαριάμ

Ὅπως εἶναι γνωστό στίς 18 Αὐγούστου 2004 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἡ Ἀδελφὴ Μαριάμ, ἡ γνωστὴ μας κυρία Μαρούλα, σέ ἡλικία 79 ἐτῶν.

Τούς τελευταίους περίπου πέντε μῆνες τοῦ πόνου καί τοῦ μαρτυρίου της τούς εἶχε περάσει στό Μέλαθρο Ἀγωνιστῶν τῆς ΕΟΚΑ στήν Πολιάδια, ὅπου ἄφησε καί τιν τελευταία της πνοή, παραδίδοντας τήν ἐξαγνισμένη ψυχὴ της στόν Ἀθλοθέτη Θεό. Τῆς ἀδελφῆς Μαριάμ ἀπό τά νεανικά της χρόνια καί μετά τόν ἀρραβῶνα της ἄρχισε νά ἐκδηλώνεται ἡ ἀσθενεία της ἡ ὁποία τήν ὀδήγησε στό κρεβάτι τοῦ πόνου παραλύοντας κυριολεκτικά τό ἀθλητικό της σῶμα. Ἐπί σειρά ἐτῶν, ἐνῶ αὐτὴ ἔλιωνε κυριολεκτικά στό κρεβάτι τοῦ πόνου καί τῆς ταλαιπωρίας, ἐν τούτοις ἐφώτιζε ὅλους ὅσοι τήν γνώριζαν ἢ τήν ἐπισκέπτονταν-ὄχι μόνο ἀπό τήν πόλη μας, ἀλλά καί ἀπό ὀλόκληρη τήν Κύπρο καί ἔξω ἀπό αὐτήν- δείχνοντάς τους μέ τό ταπεινὸ παράδειγμά της τήν ἀπλανή ὁδὸ τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῆς χαριτώσεως.

Ἡ ἀδελφὴ Μαριάμ, πού γιά τριάντα καί πλέον χρόνια ἦταν καθηλωμένη τελείως στό κρεβάτι, ἔδειξε τέτοια ὑπομονή καί πίστη μπροστά στόν πόνο καί τήν ἀσθενεία της, ὥστε ἔχει ἀποδειχθεῖ ἓνας σύγχρονος μάρτυρας πού ποτέ της δέν γόγγυζε, ἀλλά ὅλα της τά λόγια στολίζονταν μέ τό ἐπικρόνημα "Δόξα σοι ὁ Θεός!".

Ἡ Ἀδελφή Μαριάμ, ἡ πραγματική αὐτὴ παρηγοριά καὶ μητέρα χιλιάδων ἀνθρώπων, ἦταν πραγματικά μιὰ ζωντανή μαρτυρία τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Ἦταν μιὰ ἐπαλήθευση τοῦ Εὐαγγελίου στὴ σύγχρονη ὀρθολογιστικὴ καὶ ὑλιστικὴ ἐποχὴ μας καὶ μιὰ ἀπάντηση στὰ ἀτέλειωτα "γιατί" πού προβάλλουμε ὅλοι μας μπροστά στὸν πόνο καὶ τὶς θλίψεις μας.

Ὅσοι πῆγαιναν κοντά της γιὰ νὰ τῆς συμπαρασταθοῦν καὶ νὰ τὴν παρηγορήσουν, τελικὰ ἔφευγαν αὐτοὶ ὠφελημένοι καὶ πιὸ δυνατοὶ γιὰ συνέχιση τοῦ πνευματικοῦ τους ἀγώνα.

Πολλές ἦταν οἱ θεῖες ἐπισκέψεις καὶ παρηγορίες πού εἶχε, οἱ ὁποῖες καὶ τὴ στήριζαν, ὅπως διαβάζουμε καὶ στὰ συναξάρια τῶν Μαρτύρων. Ἡ πιὸ χαρακτηριστικὴ περίπτωση εἶναι ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ, μετὰ ἀπὸ πολλοὺς πειρασμούς καὶ θλίψεις, ἡ ὁποία ὄχι μόνο ἔδωσε χαρὰ καὶ δύναμη στὴν ψυχὴ της, ἀλλὰ καὶ γέμισε μὲ ἄρρητη εὐωδία ὁλόκληρο τὸ δωμάτιό της.

Εἶχε τὴν εὐλογία νὰ λάβει τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2000 τὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικὸ Σχῆμα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας κ.κ. Ἀθανασίου, τὸν ὁποῖο καὶ ἀγαποῦσε πολὺ καὶ εὐχόταν καθημερινὰ γι' αὐτόν, κυρίως κατὰ τὴν περίοδο τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν θλίψεῶν του.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τῆς μακαριστῆς Ἀδελφῆς Μαριάμ ἐψάλη στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς στίς 19 Αὐγούστου στίς 3.00 μ.μ. Πρῶτα ἐψάλη ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία εἰς Μοναχοὺς καὶ ἀκολουθῶς ἡ συνήθης ἀκολουθία, προϊσταμένου τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας κ.κ. Ἀθανασίου καὶ παρισταμένου πλήθους ἱερέων καὶ κόσμου, οἱ ὁποῖοι προσέτρεξαν ἀπὸ νορὶς γιὰ νὰ πάρουν τὴν εὐχὴ της γιὰ τελευταία φορὰ καὶ νὰ δώσουν τὸν τελευταῖο ἐν Κυρίῳ ἀσπασμὸ εἰς τὴν πνευματικὴ τους μητέρα. Τὸ πολυάθλο καὶ μαρτυρικὸ λείψανό της ἐτάφη στὸ κοιμητήριό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Λεμεσοῦ.

Ἄς ἔχομεν τὴν εὐχὴ της καὶ τὸ φωτεινὸ παράδειγμά της ἃς εἶναι πάντοτε ὁδηγὸς στὴ ζωὴ μας.

Αἰωνία της ἡ μνήμη!

Μοναχὸς Ἀθανάσιος Μαχαιριώτης

Ὁ πατὴρ Ἀθανάσιος γεννήθηκε στίς 30 Ἰανουαρίου τοῦ 1945 καὶ ἀκολουθῆσε τὸν ἔγγαμο βίον ἀπὸ ὅπου ἀπέκτησε δύο παιδιά. Μετὰ ἀπὸ αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα παρέμεινε τετραπληγικός ἀκίνητοποιημένος σὲ ἓνα ἀναπηρικὸ καροτσάκι, πού θὰ γινότανε ἓνας ἄλλος ἄμβωνας ὅπου θὰ ἀκουγότανε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἐχοντας μεγάλη πίστη καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστὸ μας καὶ θέλοντας νὰ ζήσει πιὸ έντονα τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴ κείρεται μεγαλόσχημος μοναχὸς στίς 20 Ἰουνίου τὸ 1999 ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη καὶ Γέροντά μας. Μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ ἐκτός ἀπὸ τὸν ἑαυτό του δίδει στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸν μεγάλο του υἱὸ ὡς κληρικὸ στὴ Μητρόπολη Λεμεσοῦ. Μετὰ ἀπὸ πολλές ἀσθένειες καὶ ἀφόρητους πόνους στὴ ζωὴ του στίς 11 Δεκεμβρίου 2004 ἄφησε τὴν τελευταία του πνοή καὶ παρέδωσε τὸ ταλαιπωρημένο του σῶμα πρὸς αἰωνία ἀνάπαυση. Στὴ συνέχεια παραθέτουμε τὸν πατρικὸ ἐπικήδειο λόγο τοῦ Μητροπολίτη μας ὅπου φαίνεται καὶ ἡ ὅλη πνευματικὴ φυσιογνωμία καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ ἀδελφοῦ Ἀθανασίου:

“Ἡ ἐπὶ γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ χάνει σήμερα ἀκόμα ἓναν ἀθλητὴ τοῦ πνεύματος, ἓναν πολῦτιμο θησαυρὸ, ιδιαίτερα αὐτῆς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος μαζί μὲ ἄλλους συναθλητὲς του πραγματικὰ ἀποτελοῦσαν λιμάνια παρηγοριᾶς καὶ καταφύγια τῶν πονεμένων ἀνθρώπων καὶ τῶν εὐλαβῶν ἀγωνιζομένων χριστιανῶν. Βέβαια, εἶναι ἀναπόφευκτο γιὰ τὸν κάθε ἀνθρώπο νὰ περάσει μέσα ἀπὸ τὴν πύλη αὐτῆ τοῦ θανάτου, γιατί ὁ θάνατος δυστυχῶς εἶναι πλέον γενικὸς γιὰ ὅλους ἀνεξαιρέτως. Ἀλλὰ ὅμως ἐπειδὴ ἐμεῖς δὲν εἴμαστε πλάσμενοι γιὰ τὸ θάνατο, οὔτε ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωσε αὐτὸ τὸ γεγονὸς τοῦ θανάτου μέσα στὴ δημιουργία μας, γιὰ αὐτὸ τὸν λόγο κάθε φορὰ πού τὸν βλέπουμε ἐμπρὸς μας τὸ θάνατο, θλιβόμαστε, δὲν τὸν δεχόμαστε, ἀγωνιοῦμε, ἀποροῦμε γιὰ αὐτὸ τὸ γεγονὸς, γιὰ αὐτὸ τὸ μυστήριό τὸ ὁποῖο φαίνεται ὡς μιὰ πρόσκαιρη νίκη τοῦ θανάτου κατὰ τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ. Βέβαια, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς κατεπάτησε τὸ θάνατο καὶ ἐνίκησε καὶ τὸν τὸ κράτος ἔκοντά τοῦ θανάτου,

του ἔστι τὸν διάβολον , ὥστε οἱ πάντες νὰ ζοῦμε μέσα σὲ αὐτὴ τὴν προσδοκίαν τῆς αἰωνίου Βασιλείας Του, στὴν προσδοκίαν τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, τὴν ὁποία ὁμολογοῦμε στὸ βάπτισμά μας καὶ καθημερινὰ τὴν ὁμολογοῦμε στὶς προσευχὲς μας καὶ ἰδιαίτερα στὴ θεία Εὐχαριστία. Σήμερα κηδεύουμε τὸν ἀγαπητὸ μας ἐν Χριστῷ ἀδερφό, πατέρα Ἰθανάσιο. Βέβαια, ἡ μαρτυρία ὄλων μας καὶ ἡ παρουσία ὄλων ἐδῶ βεβαίως τὴν ἀγάπην καὶ τὴ συμπάθειαν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τὴν ὁποία τρέφουμε ἀπέναντι στὸ πρόσωπό του, ἀλλὰ ταυτόχρονα μαρτυρεῖ καὶ πῶς αὐτοὶ οἱ ἀφανεῖς ἄνθρωποι ἐβοήθησαν τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ, τὸν καθένα στὸ δικό του ἀγῶνα καὶ στὴ δική του πορεία. Μέσα στὰ ἀνεξιχνίαστα κρίματα τῶν βουλῶν τοῦ Θεοῦ, ὁ πατὴρ Ἰθανάσιος ἐσήκωσε τὸν βαρῦτατο σταυρὸ τῆς σωματικῆς ἐξουθενώσεως καὶ ἀσθενείας καὶ ἐβάστασε γιὰ χρόνια πολλὰ αὐτὴ τὴ φοβερὴ δοκιμασία, τὴν ὑπεράνθρωπον, τὴν ὁποία ὁμῶς ὁ Κύριος μυστικῶς τοῦ ἔδωσε τὴ δύναμιν νὰ τὴν βαστάζει καὶ νὰ τὴν φέρει εἰς πέρας, γιὰ νὰ διδάξει ἡμᾶς τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς ὀλιγόψυχους νὰ βαστάζουμε τὸν δικό μας καθημερινὸ σταυρὸ, ποὺ εἶναι καὶ ἦταν πολὺ μικρότερος ἀπὸ αὐτὸν ποὺ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἐβάστασαν στὴ δική τους ζωὴ. Καὶ ποὺ ὅταν εἶχαν μπροστὰ τοὺς ἄλλους ἄνθρώπους, ξεχνοῦσαν τὸ δικό τους βᾶρος καὶ ἀνακούφιζαν τὸν ἀδερφό τους. Γιὰ αὐτὸ τὸν λόγο ἦσαν πραγματικὰ λιμάνια παρηγοριᾶς ὄλων τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι καθημερινὰ ἔτρεχαν στοὺς δικούς τους τόπους γιὰ νὰ λάβουν ἀπὸ αὐτοὺς θάρρος καὶ κουράγιον καὶ δύναμιν καὶ εὐλογία νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα τους. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὁ καλὸς Θεός, ὁ ὁποῖος τὰ πάντα οἰκονομεῖ πρὸς τὸ συμφέρον, ἐπιτρέπει πρόσκαιρον θλίψη γιὰ τὴν αἰώνια ἀνταπόδοσιν. Σίγουρα ἀνταπέδωσε ἤδη στὸν μακαριστὸ ἀδερφό καὶ πατέρα μας τὸν στέφανον τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως, τοῦ μαρτυρίου του, τὸν στέφανον τὸν ὁποῖον γιὰ τόσα χρόνια καθισμένος πάνω στὸ ἀναπηρικὸ του καροτσάκι καὶ μέσα στὴν κλίνη τῆς ἀσθενείας του ὁ ἴδιος ἐμάζεψε μὲ ὑπομονὴ πολλή καὶ τὴν ὁποία ἐφύλαξε γιὰ νὰ τοῦ ἀποδώσει ὁ Κύριος κατ' αὐτὴ τὴν ἡμέραν. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μοιάζουν μὲ ἀθλητὲς οἱ ὁποῖοι τρέχουν στὸν στίβον καὶ ἀγωνίζονται μὴ βλέποντες δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀλλὰ μόνον ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸ καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦ καὶ τῶρα μοιάζουν μὲ αὐτοὺς ποὺ ἔφτασαν στὸ τέρμα καὶ ἤδη ἀπολαμβάνουν τὸ πρῶτον βραβεῖον τῆς νίκης, τὸν στέφανον τῆς δόξης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Τὰ δικά μας λόγια εἶναι τόσο φτωχὰ καὶ τόσο ἀδύνατα νὰ περιγράψουν αὐτοὺς τοὺς γίγαντες πραγματικὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς πίστεως. Ἐμεῖς τὸ μόνον ποὺ μπορούμε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ ἐπικαλοῦμεθα τὴς εὐχὲς τους καὶ νὰ ἐνθυμούμεθα τὸ παράδειγμα τους, ὥστε καὶ ὁ καθένας μας βαδίζοντας τὸν δικό του δρόμον καὶ τὸν δικό του ἀγῶνα, νὰ ἐνθυμεῖται ὅτι ὑπῆρξαν ἄνθρωποι καὶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ αἶρουν μεγάλους σταυροὺς στὴ ζωὴ τους μὲ ὑπομονή, μὲ πίστη, μὲ καρτερίαν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται στὶς ψυχὰς καὶ στὰ σώματά τους καὶ τὰ ἀσθενῆ τους σώματα καὶ οἱ ἀσθενεῖς τους ὑπάρξεις γίνονται νοσὶ τοῦ Θεοῦ καὶ γίνονται πραγματικὰ πηγὲς εὐλογίας γιὰ ὄλους μας. Ἄς εὐκνηθοῦμε λοιπόν, ἀφενὸς μὲν ὁ Θεὸς νὰ κατατάξει μετὰ τῶν ἁγίων τὸν ἀειμνήστον πατέρα Ἰθανάσιο, ἡμᾶς δὲ μὲ τὴς εὐχὲς του νὰ μᾶς ἀξιῶσει νὰ βαδίσουμε μεθ' ὑπομονῆς καὶ πίστεως τὸν προκειμένον ἡμῖν ἀγῶνα ἀφορῶντες καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀναμένουμε τὸν δικό μας στέφανον εἰς τὴν δική μας ὥραν τὴν ἐσχάτην κατὰ τὴν ὁποία θὰ ἐξέλθουμε ἐκ τοῦ ματαιοῦ κόσμου τούτου, γιὰ νὰ συναντήσουμε τὸν Παμβασιλέαν Χριστόν. Στὴν οἰκογένειαν, στοὺς συγγενεῖς, στοὺς γνωστούς, τοὺς φίλους, τοὺς ἀδελφοὺς ἐν Χριστῷ, θέλω νὰ βεβαιώσω ὅτι οἱ εὐχὲς καὶ ἡ εὐλογία τοῦ ἀειμνήστου Πατρὸς μας θὰ εἶναι πάντοτε μαζί τους. Ὁ Πατὴρ Ἰθανάσιος ἦταν μία εὐλογία γιὰ τὴν πόλιν μας, μία εὐλογία γιὰ ὄλους μας. Τώρα, ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται, δὲν θὰ εἶναι πλέον ἀσθενής, δὲν θὰ εἶναι πλέον ἀδύνατος, δὲν θὰ εἶναι πλέον ἀνάπηρος, δὲν θὰ εἶναι πλέον ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὸν βλέπαμε καὶ στενοχωρούμαστε ποὺ ἐβασανίζετο, ἀλλὰ θὰ λάμπει σὰν τὸν ἥλιον εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὁ Κύριός μας ὑποσχέθηκε καὶ μᾶς ἐβεβαίωσε ὅτι οἱ δίκαιοι θὰ ἐκλάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος καὶ ἡλιος βέβαια δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ ὁ ἴδιος μας Ἰησοῦς Χριστός. Ὁ ἥλιος αὐτῆς τῆς δικαιοσύνης καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τέκνα του καὶ οἱ δοῦλοι του κατὰ μετοχὴν τῆς χάριτος καὶ αὐτοὶ θὰ λάμπουν σὰν τὸν ἥλιον Χριστόν. Ἄς ἔχουμε, λοιπόν, τὴν εὐχὴν του καὶ ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ μας νὰ ἀναδεικνύει τέτοιους ἁγίους ἄνθρώπους καὶ ἀθλητὲς τῆς πίστεως εἰς τὴν στρατευομένη Ἐκκλησίαν, γιὰ νὰ λαμβάνουμε καὶ ἡμεῖς δύναμιν καὶ παρηγορίαν στὸν δικό μας ἀγῶνα. Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

Μοναχή Πολυχρονία

Ἡ ἀδελφή Πολυχρονία, κατὰ κόσμον Ἑλένη Σκούρου ἦταν παντρεμένη μέ τόν κ. Λεωνίδα Σκούρο. Πρὶν μερικά χρόνια ἡ κ. Ἑλένη ἀρρώσπισε σοβαρά μέ τήν καρδιά της καί ὅσο περνοῦσε ὁ καιρός χειροτέρευε. Οἱ τελευταῖες ἐξετάσεις πού ἔκανε ἔδειξαν ὅτι εἶχαν κλείσει σοβαρά οἱ ἄρτηριές της καί ἡ λειτουργία τῆς καρδίας της περιορίστηκε πάρα πολύ καί ἔπρεπε νά ὑποστῆ ἐγχείρηση. Ὅταν τήν ἐξέτασαν οἱ ἰατροί διαπίστωσαν ὅτι μόνο μέ θαῦμα θά ζούσε, διότι ἡ κατάστασή της ἦταν πολύ σοβαρή. Μετά ἀπό θαῦμα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀνακαλύπτουν τήν ξεχασμένη καί ἐρειπωμένη ἱερά μονή τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Σύμβουλα. Πρέπει ἐδῶ νά πούμε ὅτι αὐτή ἡ μονή εἶναι τό ἀρχαῖο μοναστήρι τοῦ Συμβούλου Χριστοῦ καί ἀνάγεται στόν 7ο αἰῶνα μ.Χ. Ἡ Θεία Πρόνοια κατεύθυνε τά διαβήματα τοῦ ζεύγους Λεωνίδα καί Ἑλένης σέ αὐτή τή μονή.

Ἡ κ. Ἑλένη μαζί μέ τόν σύζυγό της στόν ἱερό κῆρο αὐτό πού εἶχε γίνει καί τό πρῶτο θαῦμα σ' αὐτούς τό 1991, ὅταν ὁ Ἅγιος Γεώργιος τοῦ Σύμβουλα θεράπευσε τήν κ. Ἑλένη, ἀφιέρωσαν πλέον τή ζωή τους. Μέ προσωπικούς κόπους, μόχθους, ἐράνους καί ἀγῶνες ἀγόρασαν τή γῆ ὅπου βρίσκεται τό ἐρειπωμένο μοναστήρι τοῦ ἁγίου. Θέλο-

ντας νά ἀφιέρωσουν πλέον ὀλόκληρή τους τή ζωή στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας καί στήν ἀγάπη τοῦ Ἁγίου τους, τήν Κυριακή τῶν Βαΐων 2004 παίρνουν τό μέγα καί ἀγγελικό σχῆμα ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας. Ὁ Γέροντάς μας διά τήν πολλή τους ἀγάπη στόν Ἅγιο Γεώργιο, κατὰ τήν κουρά τους τούς δίνει τά ὀνόματα τῶν ἁγίων γονέων τοῦ Ἁγίου, Γερόντιος καί Πολυχρονία. Τό μοναστήρι παίρνει ζωή καί διαμένουν ἐκεῖ ὡς οἱ πρῶτοι μοναχοί ἀναβιώνοντας ἔτσι τόν μοναχισμό στό ξεχασμένο αὐτό μοναστηράκι. Ὁ ἀγῶνας συνεχίζεται, ἐπεκτείνεται τό κτίσιμο τῆς ἐκκλησίας καθῶς καί τῶν κελλιῶν τῆς μονῆς. Ἀπό τό 1991 μέχρι καί σήμερα ἐπιτελοῦνται καθημερινά πάμπολα θαύματα στούς πιστούς μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ καί τή χάρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἡ μακαριστή γερόντισσα Πολυχρονία, μέ τή βοήθεια καί τοῦ πατρός Γεροντίου, ἀγκαλιάζουν μέ τήν ἀγάπη, τήν καλοσύνη καί τήν πνευματική καθοδήγηση τίς χιλιάδες τῶν πιστῶν πού κατακλύζουν τή μονή. Οἱ προσευχές τῆς γερόντισσας Πολυχρονίας ἀναβαίνουν πύρινες στόν θρόνο τοῦ Θεοῦ γιά τούς πονεμένους καί ἀσθενεῖς ἀδελφούς μας πού κυριολεκτικά κατακλύζουν τή μονή καθημερινά. Εὐχεται, προσεύχεται καί σταυρώνει τούς ἀσθενεῖς μέ τό θεραπευτικό λαδάκι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τά θαύματα πού εἶναι ἀναρίθμητα ἤδη ἀρχίζουν νά καταγράφονται στά ἱστορικά τῆς μονῆς. Ὁ Θεός τούς εὐλογεῖ, καί ὁ Ἅγιος Γεώργιος ξαναεπιστρέφει πλέον στό μοναστήρι του ὡς ὁ κηδεμών καί προστάτης του. Μέχρι καί στό ἐξωτερικό ὁ Ἅγιος θαυματουργεῖ καί ἐμφανίζεται σέ πιστούς μέ τήν ὀνομασία Ἅγιος Γεώργιος τοῦ Σύμβουλα. Ἡ μονή ἤδη ἔχει γίνει προσκύνημα καί τόπος ἀνακούφισης χάρις στήν ἀγωνιστικότητα καί ταπεινή ζωή τῶν ἐκεῖ ἀδελφῶν καί ἰδιαίτερα τῆς μακαριστῆς πλέον γερόντισσας Πολυχρονίας.

Δέν εἶναι ὑπερβολή νά ὁμολογήσουμε ὅτι ἡ σημερινή ἀνασύσταση καί λειτουργία τῆς μονῆς ὀφείλεται στούς ἀδελφούς αὐτούς οἱ ὁποῖοι ἐγκατέλειψαν τόν κόσμον καί δόθηκαν ἐξ ὀλοκλήρου στήν ὑπηρεσία τῆς ἐκκλησίας καί τοῦ πονεμένου λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Μετά ἀπό ξαφνικό καρδιακό ἐπιπέδιο ἡ γερόντισσα Πολυχρονία κοιμήθηκε καί ἀναπαύθηκε ἐν Κυρίῳ μετά ἀπό τούς πολλούς της ἀγῶνες. Ὁ θάνατός της προκάλεσε τή θλίψη τῶν χιλιάδων εὐλαβῶν προσκυνητῶν, πού στό πρόσωπό της ἀντίκρουζαν μιά πνευματική μητέρα ἡ ὁποία πάντοτε τούς ἀγκάλιαζε μέ τήν ἀγάπη της, τήν πραότητα, τήν καλοσύνη καί ἐφάρμοζε πιστά τό τοῦ Ἁγ. Παύλου "Χαίρω μετά καιρόντων καί κλαίω μετά κλαίωντων". Τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας προέστη ὁ Μητροπολίτης μας ὁ ὁποῖος μέ τά πατρικά του λόγια ἐγκωμίασε τούς προσωπικούς ἀγῶνες καί τήν πνευματική προσωπικότητα τῆς γερόντισσας Πολυχρονίας, ἡ ὁποία πλέον συγκαταλέγεται στούς "ἰδρυτές" καί ἀνακαινιστές τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Σύμβουλα.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ

Ἐορτάσθηκε καί φέτος ἡ ἐορτή τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καί Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, κατά τήν ὁποία ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ σεπτός Ποιμέναρχης μας. Στίς 17 Ἰανουαρίου τό ἑσπέρας τελέσθηκε Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός. Κατά τήν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ ἀρκετοί κληρικοί καί πλῆθος κόσμος παρευρέθηκαν γιά νά τιμήσουν τόν Ἅγιο Ἀθανάσιο. Ἐπίσης ὁ Μητροπολίτης μας χειροθέτησε σέ Ἀρχιμανδρίτες τούς πατέρες Φιλόθεο καί Τύκωνα, ἱερομονάχους τῆς Μητρόπόλεώς μας. Ὁ Μητροπολίτης μας ἀπευθυνόμενος στούς Ἀρχιμανδρίτες μίλησε ὡς ἑξῆς:

“Τά ὀφθίκια εἰς τήν Ἐκκλησία δέν εἶναι τίτλοι ἀξιώματος ἢ δυνάμεως ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης κοσμικῆς φαντασίας, ἀλλά διακονήματα θυσίας, διακονήματα σταυρώσεως καί μμῆσεως τοῦ Χριστοῦ. Γι’ αὐτό τόν λόγο ἡ Ἐκκλησία εἰς τά ὀφθίκια τῶν πρεσβυτέρων δίδει κατ’ ἕξοχὴν δύο σύμβολα:

Τό ἐπιγονάτιον, πρῶτα, τό ὁποῖο συμβολίζει κατά τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ἐκεῖνο τό λέγντιο τό ὁποῖο ὁ Κύριος ἐδέθη καί διακόνησε καί ἔνιψε τά πόδια τῶν μαθητῶν του. Ὡστε νά ἐνθυμοῦνται ὅλοι, καί νά ἐνθυμούμεθα ὅλοι μας, καί οἱ πρεσβύτεροι καί οἱ ἐπίσκοποι, ὅτι κατὰ μίμῃσιν τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἔνιψε τά πόδια τῶν μαθητῶν του, ὑποδείξας σέ μᾶς ὁδόν ἀρίστην ὑψώσεως τήν ταπείνωσιν, ὀφείλομεν καί ἐμεῖς νά βαδίζουμε μετά πολλῆς προθυμίας ἐν ἐπιγνώσει τοῦ διακονήματος τῆς ἱερατικῆς χάριτος.

Ἀκόμα τό ἐπιγονάτιο συμβολίζει τήν ὀξεῖαν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, διά τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος τομώτερος ὑπέρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, μπορεῖ νά ἀνακαλύπτει τήν πλάνη, νά σπλιτεύει τήν κακία καί νά ὀρθοτομεῖ καί νά διδάσκει τόν λόγο τῆς ἀληθείας.

Περιζωννύμενος λοιπόν ὁ πρεσβύτερος τό ἐπιγονάτιο ὀφείλει νά ἔχει κατά νοῦν, ὅτι θά μμηθεῖ

τήν ἄκραν ταπείνωσιν τοῦ Κυρίου, ἀλλά καί ὀφείλει νά διδάσκει ἀπλανῶς τά λογικά πρόβατα τοῦ Χριστοῦ.

Στή συνέχεια λαμβάνει τόν σταυρό τόν ἐπιστήθιο, ὄχι ὡς κόσμημα, ἀλλά ὡς ἔμβλημα. Ἐμβλημα καί σημεῖο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί μάλιστα τοῦ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ.

Ὁ σταυρός τοῦ Κυρίου ἔχει νόημα καί χάριν ὄχι σάν σχῆμα σταυροῦ, ἀλλά διά τόν Ἐσταυρωμένον εἰς αὐτόν Κύριον. Ἄρα, ὁ πρεσβύτερος ὁ ὁποῖος φέρει τόν σταυρό ἐπί τοῦ στήθους του ὀφείλει νά ἐνθυμεῖται διαρκῶς τόν Ἐσταυρωμένο Χριστόν καί αὐτόν νά μιμεῖται, γνωρίζοντας ὅτι ἡ ἱερατική του διακονία εἶναι μίμῃσις κατὰ πάντα τοῦ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ, διά νά ὀδηγηθεῖ καί αὐτός μαζί μέ τά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν καράν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἔτσι σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ τοπική μας Ἐκκλησία, δίδουσα τό ὀφθίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου στούς δύο ἀδελφούς οἱ ὁποῖοι ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἀγάπησαν τόν Χριστό καί ἀφιερώθηκαν διά τῆς μοναχικῆς πολιτείας εἰς αὐτόν καί διακονοῦν τώρα ταῖς χρείαις τῆς Ἐκκλησίας, εὐχόμεθα εἰς αὐτούς νά γίνουν πραγματικά μμητές Χριστοῦ καί νά βαδίσουν τόν δρόμο Του, ἔχοντας κατά νοῦν ὅτι ὁ δρόμος τους ὀφείλει νά εἶναι δρόμος Χρι-

στοῦ καί ἡ ζωή τους μαρτυρία Χριστοῦ καί ὁ λόγος τους, λόγος ὀρθοτομῶν τόν λόγον τῆς Πίστεως. Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διά πρεσβειῶν τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν μεγάλων Ἁγίων πού ἐορτάζομεν σήμερα, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καί Κυρίλλου καί μέ τίς εὐχές ὅλων σας, εὐχόμεθα καί ἐλπίζομεν νά τούς συνοδεύει πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν. Ἀμήν.”

Τήν ἐπομένη 18η Ἰανουαρίου τελέστηκε Ἀρχιερατικό συλλειτουργοῦ στόν Μητροπολιτικό ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς μέ τήν εὐκαιρία τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐορτῆς. Στό Ἀρχιερατικό Συλλειτουργοῦ ἔλαβαν μέρος οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες, Κιτίου Χρυσόστομος, Κυρηνείας Παῦλος, Μόρφου Νεόφυτος, τέως Λεμεσοῦ Χρῦσανθος, ὁ Μητροπολίτης μας, καθώς καί ἀρκετοί κληρικοί. Τόν θεῖο λόγο κήρυξε κατά τή διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυρηνείας κ. Παῦλος ὁ ὁποῖος καί παρουσίασε κατά τρόπο πατερικό τή μεγάλη φυσιογνωμία τοῦ ἱεράρχου Ἀθανασίου καί τόνισε τή σπουδαιότητα τοῦ ἔργου του καί τοῦ παραδείγματός του πού πρέπει στή σημερινή ἐποχή νά ἀποτελεῖ πρότυπο πρός μίμηση τῶν πιστῶν. Μετά τή Θεία Λειτουργία, τό μεσημέρι, ὁ Μητρο-

πολίτης μας παρέθεσε τιμητικό γεῦμα ὅπου παρεκάθισαν οἱ Ἱεράρχες, οἱ Ἀρχές καί οἱ ἐπίσημοι τῆς πόλης μας. Στό γεῦμα, παρεκάθισε καί ὁ Προεδρεύων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Χρυσόστομος καθώς καί ὁ ἐπίσκοπος Κύκκου κ. Νικηφόρος.

Τόν ποιμενάρχη μας, χαιρέτισαν καί ἀπηύθυναν τίς εὐχές τους καί τήν ἀγάπη τους χιλιάδες πιστοί οἱ ὁποῖοι ἀπό τό πρωῒ μέχρι καί ἀργά τό βράδυ ἔσπευσαν, γιά νά παρουσιάσουν τήν εὐχή καί τήν εὐλογία του. Εὐχές ἀπέστειλαν, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, Πατριάρχης, Προκαθήμενοι Ἐκκλησιῶν, Ἱεράρχες, Ἡγούμενοι, Κληρικοί, Μοναχοί καί πάρα πολλοί ἄλλοι ἀπό τό ἐξωτερικό καί τήν Κύπρο.

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Λεμεσοῦ καί Πρόεδρε Ἀμαθοῦντος καί Κουρίου, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἀθανάσιε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρα Ἱερότητι καί εἰρήνῃ παρά Θεοῦ.

Καθώς ἀξιούται ἡ ὑμετέρα ἀγαπητή Ἱερότης ἐορτάσαι καί αὖθις τά φαιδροπάροχα ὀνομαστήρια αὐτῆς καί ἔχει συνοδοιπόρους καί ἐνισχυτικές εἰς τό βαρῦ καί πολυεύθυνον ἀρχιερατικόν ἔργον τās ἀηττήτους εὐχάς τοῦ προστάτου Ἁγίου αὐτῆς, συγχαίρομεν αὐτῇ ὀλοκαρδίως ἀπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ἀπευθύνομεν αὐτῇ τās ἡμετέρας ὀλοθύμους Πατριαρχικὰς καί φιλαδέλφους εὐχάς, πρός πολυχρόνιον συνέχισιν τῆς θεοφιλοῦς ποιμεναρχίας ἐν τῇ θεοθεν λαχοῦσῃ αὐτῇ θεοσώστῃ Ἐπαρχίᾳ, εἰς δόξαν Θεοῦ, οἰκοδομήν τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καί σωτηρίαν τῶν ἐμπεπιστευμένων ψυχῶν τοῦ θεοφιλοῦς ποιμνίου αὐτῆς.

Ἀσπαζόμενοι, ὄθεν, συγχαρητηρίως τε καί ἀδελφοποθήτως τήν ἐορτάζουσαν ὑμετέραν Ἱερότητα, ἐπικαλούμεθα ἐπ' αὐτήν τήν χάριν καί τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

βε' Ἰανουαρίου 1971

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2005

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀθανάσιος:

*“Ὁπου ἂν φανῆ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω
ὥσπερ ὅπου ἂν ᾖ ἡ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία”*

➤ **Σάββατο 1/1:** Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίας Τριάδος καί προέστη τῆς Δοξολογίας μέ τὴν εὐκαιρία τοῦ νέου ἔτους. Στὴ συνέχεια ἔκοψε τὴ βασιλόπιτα γιὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν σπὴν αἴθουσα τῶν Κατηχητικῶν Συνάξεων τῆς Ἑνορίας. Τὸ ἀπόγευμα μετέβη σπὴν ἱερά μονὴ Μαχαίρα.

➤ **Κυριακὴ 2/1:** Τὸ πρωὶ λειτούργησε σπὴν ἱερά μονὴ Μαχαίρα. Τὸ ἀπόγευμα ἔκοψε τὴ βασιλόπιτα σὲ μεγάλῃ συγκέντρωση τῆς Κοινότητος Νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ σὺν τῷ “Ἀρχονταρίκι” καί μίλησε κατάλληλα στοὺς νέους καί τοὺς φοιτητές.

➤ **Δευτέρα 3/1:** Μετέβη στὸν κατασκηνωτικὸ

κῶρο τῆς Μητροπόλεως μας σὺν τῷ Σαϊτῶν ὅπου εἶχε ὀργανωθεῖ κατασκηνωτικὸ διήμερο τῆς Κοινότητος Νέων μέ θέμα “Ἡ Ἀλήθεια ἦλθεν ἡ σκία παρέδραμε” καί εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συνομιλήσει μαζί τους μέσα σὲ ἕνα κλίμα ἐποικοδομητικοῦ διαλόγου καί πατρικῆς ἀγάπης.

➤ **Τρίτη 4/1:** Παρέθεσε δεῖπνο στοὺς συνεργάτες καί τὸ προσωπικὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Μητροπόλεως μας καί ἔκοψε τὴ βασιλόπιτα. Σὲ ὅλους, ἀφοῦ τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ἐπιτελοῦν, πρόσφερε ὡς δῶρο τὸμο μέ τὰ συγγράμματα τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.

➤ **Τετάρτη 5/1:** Λειτούργησε σπὴν ἱερά μονὴ Παναγίας Ἀμυροῦς. Τὸ ἀπόγευμα δέχθηκε πιστοὺς σὺν τῷ μυστήριῳ τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

➤ **Πέμπτη 6/1:** Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία καί τὸν Μέγα Ἁγιασμό στὸν Καθεδρικό Ναό Ἁγίας

Νάπας Λεμεσοῦ. Στὴ συνέχεια προέστη τῆς πομπῆς ἡ ὁποία κατευθύνθη σὺν τῷ παλαιῷ λιμάνι τῆς Λεμεσοῦ ὅπου ἐγένετο ἡ τελετὴ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων. Τὸ ἀπόγευμα μετέβη σπὴν ἱερά μονὴ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ, ὅπου καί χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ.

➤ **Παρασκευὴ 7/1:** Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία σπὴν ἱερά μονὴ Τιμίου Προδρόμου Μ.Ποταμοῦ, μέ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῆς Συνάξεως τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

➤ **Σάββατο 8/1:** Τὸ ἀπόγευμα τέλεσε τὸν ἁγιασμό σὺν τῷ οἴκημα τοῦ Κινήματος Οἰκολόγων Λεμεσοῦ.

➤ **Κυριακὴ 9/1:** Τέλεσε τὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναό Τιμίου Προδρόμου Ἐρήμης κατὰ τὴν ὁποία τελέσθηκε κατὰ τὸ βυζαντινὸ τυπικὸ ὁ γάμος τῶν θεολόγων Βασιλείου Τσαγγάρη καί Εἰρήνης Δήμου.

➤ **Δευτέρα 10/1:** Προήδρευσε συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Θεραπευτικῆς Κοινότητος “Ἁγία Σκέπη”. Τὸ βράδυ μίλησε σπὴν καθιερωμένη ἀνά δεκαπενθήμερο ὁμιλία τοῦ στοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου.

➤ **Τρίτη 11/1:** Συνέχισε τὴν ἐπισκέψιν του στὰ σχολεῖα καί ἐπισκέφθηκε τὰ Γυμνάσια Λινόπετρας καί Νεάπολης. Τὸ ἀπόγευμα προήδρευσε τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πολυδύναμου Κέντρου Παροχῆς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν “Ἁγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων”. Τὸ βράδυ ἔκοψε τὴ βασιλόπιτα σὲ πυκνὴν συγκέντρωση τῶν στελεχῶν καί συνεργατῶν τοῦ Ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεως μας. Εὐχαρίστησε ὅλους γιὰ τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ἐπιτελοῦν καί ἀπηύθυνε σ’ αὐτοὺς πατρικῆς νοθεσίας. Κατὰ τὴν συγκέντρωση αὐτῇ ὁ Μητροπολίτης μας ἀπένευσε τιμητικὰς πλακέτας σὺν μέλη τῆς Ὁρονηκῆς καί Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸ ἔργο πού ἐπιτέλεσαν κατὰ τὴν 4ετῆ θητεία

τους. Τμητικές πλακέτες απένειμε επίσης στους θεολόγους Άνδρέα Ίεροδιακόνου, Νίτσα και Παύλο Μουκταρούδη και τους συνεργάτες της Μητροπόλεως μας Άθηνούδα και Άνδρέα Βαρνάβα για τή μακρόχρονη και πολύτιμη προσφορά τους στην εκκλησία.

➤ **Τετάρτη 12/1:** Ήπισκέφθηκε τά Γυμνάσια Τρακωνίου και Ήπισκοπής. Τό απόγευμα έκοψε τή βασιλόπιττα σέ συγκέντρωση τών μελών τής Ποιμαντικής Διακονίας τών Νοσοκομείων στην αίθουσα του ιεροῦ ναοῦ Ἁγίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου. Ἀργότερα, τήν ἴδια ἡμέρα παρέστη σέ εκδήλωση στό Λύκειο Ἁγίου Σπυρίδωνα κατά τήν ὁποία ὁ Σύνδεσμος Γονέων του Σχολείου τίμησε τόν Πανιερώτατο για τήν οικονομική και πνευματική βοήθειά του πρὸς τό σχολεῖο.

➤ **Πέμπτη 13/1:** Στά πλαίσια τής ποιμαντικής μερίμνας του για τούς κληρικούς μας ὀργάνωσε τή ΚΓ΄ Ήρατική Σύναξη στην ὁποία συμμετείχαν και 20 κληρικοί ἀπὸ τήν Ἑλλάδα. Στην Ήρατική Σύναξη μίλησαν ὁ π. Ἀντώνιος Καλλιγέρης-ὀπεύθυνος Γραφείου Νεότητος τής Ἱερᾶς Ἀρχιε-

πισκοπής Ἀθηνῶν και ὁ π. Γεώργιος Καλαντζής-προϊστάμενος του ιεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γερασίμου Ἄνω Ἰλισίων. Τό μεσημέρι ὁ Πανιερώτατος παρέθεσε γεῦμα σέ ὄλους τούς κληρικούς. Τό απόγευμα παρέστη σέ εκδήλωση τής Ο.Χ.Ε.Ν. Λεμεσοῦ με τήν εὐκαιρία του νέου ἔτους, μίλησε καταλλήλως και ἔκοψε τή βασιλόπιττα. Στή συνέχεια μίλησε στους νέους στην καθιερωμένη ἀνά δεκαπενθήμερο ὁμιλία του.

➤ **Παρασκευή 14/1:** Μετέβη στην ἱερά μονή Παναγίας Τρικουκκιάς. Τό απόγευμα δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τής ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό βράδυ κήρυξε στον κατάμεστο Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς τήν

ἐναρξη του Σεμιναρίου πού ὀργάνωσε ἡ Μητρόπολή μας στα πλαίσια τής Σχολῆς Γονέων με θέμα “Ἡ ἀγωγή τών παιδιῶν” με ὁμιλητές διακεκριμένους ἐπιστήμονες ἀπὸ τήν Ἑλλάδα. Τό Σεμινάριο θά διεξάγεται κάθε Παρασκευή στις 7.30 μ.μ. μέχρι τῆς 11 Μαρτίου.

➤ **Σάββατο 15/1:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τής ἱερᾶς ἐξομολογήσεως και εἶκε τήν καθιερωμένη ἐβδομαδιαία ἐκπομπή του στον ραδιοφωνικό σταθμό τής Μητροπόλεως “Ἐπερώτησον τόν πατέρα σου”.

➤ **Κυριακή 16/1:** Τέλεσε τή Θεία Λειτουργία στον ἱερό ναό Παναγίας στην κοινότητα τής Παραμύθας και τό απόγευμα τόν ἔσπερινό στον ἑορτάζοντα τήν ἐπομένη ἱερό ναό του Ἁγίου Ἀντωνίου στή Λεμεσό. Τό βράδυ παρέστη σέ εκδήλωση του Λυκείου Ἁγίου Νικολάου στό Πατίτσιο Δημοτικό Θέατρο.

➤ **Δευτέρα 17/1:** Χοροστάτησε στον πανηγυρικό ἔσπερινό τής ἑορτῆς του Ἁγίου Ἀθανασίου στον Μητροπολιτικό Ναό Παναγίας Παντανάσσης Καθολικῆς με τή συμμετοχή δεκάδων κληρικῶν ἀπὸ τή Λεμεσό και ἄλλες πόλεις και πλήθους πιστῶν, και χειροθέτησε σέ Ἀρχιμανδρίτες τούς ἱερομονάχους Φιλόθεο και Τύχωνα.

➤ **Τρίτη 18/1:** Συμετείχε στό συλλεῖτουργο πού τελέστηκε με τήν εὐκαιρία τής ὀνομαστικῆς του ἑορτῆς στον Μητροπολιτικό Ναό και στή συνέχεια δέχθηκε καθ’ ὄλη τή διάρκεια τής ἡμέρας μέχρι ἄργά τό βράδυ τῆς εὐχῆς χιλιάδων πιστῶν ἀπὸ τή Λεμεσό ἄλλά και ὄλη τήν Κύπρο. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεῦμα στους Ἀρχιερεῖς και τῆς ἄρχῆς τής πόλεως.

➤ **Τετάρτη 19/1:** Μετέβη στις ἱερές μονές Ἁγίου Ἡρακλειδίου και Παναγίας Μαχαιρᾶ.

➤ **Πέμπτη 20/1:** Δέχθηκε διάφορες ἐπιτροπές ἱερῶν ναῶν και τό βράδυ παρέστη στό δεῖπνο πού ὀργάνωσε ὁ Πολιτιστικός Ὁμιλος “Οἱ Ρίζες” και ἔκοψε τήν καθιερωμένη βασιλόπιττα. Ἀκολούθως μετέβη στην ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ.

➤ **Παρασκευή 21/1:** Δέχθηκε πιστούς στό μυστήριο τής ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

➤ **Σάββατο 22/1:** Παρέθεσε γεῦμα με τήν εὐκαιρία τής ἐπικείμενης ἑορτῆς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν και τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων στους Διευθυντές Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης, Ἐπιθεωρητές και τούς ἐκπροσώπους τῶν διδασκαλικῶν ὀργανώσεων. Στην προσφώνησή του ἀναφέρθηκε στους ἱστορικούς δεσμούς τής εκκλησίας με τήν

έκπαίδευση και διαβεβαίωσε τους Διευθυντές ως εκπροσώπους όλων των διδασκάλων της Μητροπολιτικής μας περιφέρειας για τό συνεχές και αμείωτο ενδιαφέρον της τοπικής εκκλησίας για την εκπαίδευση και άγωγή των παιδιών μας τά όποια άποτελούν την έλπίδα για ένα καλύτερο

αύριο. Έπίνεσε επίσης τους εκπαιδευτικούς για τό έργο τό όποίο έπιτελούν, άποτέλεσμα του όποιου είναι ή ύψηλή στάθμη της Δημοτικής μας εκπαίδευσης. Προσέφερε σέ όλους άναμνηστικό δώρο τό ήμερολόγιο 2005 έκδοση της Ι.Μ. Βατοπαιδίου.

✚ **Κυριακή 23/1:** Λειτουργήσε στον ιερό ναό Άγίου Νικολάου και προέστη του μνημοσύνου του Άρχηγού της Ε.Ο.Κ.Α Γεωργίου Γρίβα Διγενή. Στή συνέχεια τέλεσε Τρισάγιο και κατέθεσε στεφάνι στον τάφο του Διγενή. Τό άπόγευμα κοροστάτισε στον έσπερινό στον ιερό ναό του Άγίου Νεοφύτου του όμώνυμου γηροκομείου.

✚ **Δευτέρα 24/1:** Έπισκέφθηκε την ιερά μονή Άγίου Ηρακλειδίου. Τό άπόγευμα ύστερα από σχετική πρόσκληση τέλεσε τον Άγιασμό στο Χρηματιστήριο Άξιών Κύπρου. Άργότερα μίλησε κατά την καθιερωμένη όμιλία του στο Πανεπιστήμιο Κύπρου.

✚ **Τρίτη 25/1:** Δέχθηκε στα γραφεία της Ιερής Μητροπόλεως Λεμεσού διάφορες έπιτροπές. Τό μεσημέρι παρέθεσε σέ κέντρο της πόλεως γεύμα στα μαθητικά συμβούλια των Δημοσίων και Ίδιωτικών Σχολείων Μέσης Έκπαίδευσης μέ την ευκαιρία των Τριών Ίεραρχών και των Έλληνικών Γραμμάτων. Μίλησε στους μαθητές και πρόσφερε σέ όλους άναμνηστικό δώρο μία εικόνα της Παναγίας Πορταΐτισσας.

✚ **Τετάρτη 26/1:** Είχε συνάντηση μέ τον Διευθυντή της Άρχης Ραδιοτηλεόρασης για θέματα που άφορούν τον Ραδιοφωνικό μας σταθμό, και στη συνέχεια μέ τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης στην Άγία Σκέπη. Τό άπόγευμα μίλησε στο Συνέδριο του Άντιναρκωτικού Συνδέσμου "ΑΣΠΙΣ", του Ίδρύματος Σολομώντος Παναγίδη μέ θέμα: "Η Ίερότητα του άνθρωπίνου σώματος".

✚ **Πέμπτη 27/1:** Έλαβε μέρος στο συλλεΐτουργο που τελέστηκε στον Μητροπολιτικό Ναό Σωτήρος Λάρνακος μέ την ευκαιρία των όνομαστηρίων του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Κιτίου κ.κ. Χρυσοστόμου. Τό βράδυ μίλησε στην καθιερωμένη όμιλία του για τους νέους. Άργότερα μετέβη στην ιερά μονή Παναγίας Άμιρούς όπου

κατά την διάρκεια άγρυπνίας έκειρε σέ μεγάλο-σχημη την μοναχή Έφραιμία.

✚ **Παρασκευή 28/1:** Είχε συνάντηση μέ τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου και άλλων Στελεχών του Ραδιοφωνικού Ίδρύματος Κύπρου για θέματα που έχουν σχέση μέ τον Ραδιοφωνικό σταθμό της Μητροπόλεως μας. Τό άπόγευμα δέχθηκε πιστούς στο μυστήριο της ιερής εξομολογήσεως.

✚ **Σάββατο 29/1:** Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Μητροπολιτικό Ναό όπου τελέστηκε κατά τό βυζαντινό τυπικό ό γάμος των μελών της Κοινότητας Νέων Χαράλαμπος Χαράλαμπος και Παναγιώτας Παναγιώτου. Τό μεσημέρι παρέθεσε γεύμα στους Διευθυντές Δημοσίων και Ίδιωτικών Σχολείων Μέσης και Άνώτερης Έκπαίδευσης, τους Έπιθεωρητές και τους Έκπροσώπους των Συνδικαλιστικών Έκπαιδευτικών Όργανώσεων στο "Άρχονταρίκι" της Ιερής Μητροπόλεως, μέ την ευκαιρία της έορτής των Τριών Ίεραρχών και των Έλληνικών Γραμμάτων. Σέ όλους τους συνδαιτημόνες δώρησε ένα ήμερολόγιο 2005 έκδοση της Ι.Μ. Βατοπαιδίου.

✚ **Κυριακή 30/1:** Τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον ιερό ναό Άγίων Άποστόλων Πέτρου και Παύλου και προέστη του μνημοσύνου των τεθνεώτων εκπαιδευτικών που όργάνωσαν οι εκπαιδευτικές όργανώσεις. Κατά τό μνημόσυνο μίλησε ό Διευθυντής της Α΄ Τεχνικής Σχολής κ. Πάρις Λοΐζου. Τό άπόγευμα παρέστη και μίλησε στην εκδήλωση που όργάνωσε τό Κέντρο Περιβαλλο-

ντικής Έρευνας και Έκπαίδευσης της Ιερής Μητροπόλεως Λεμεσού μέ την ευκαιρία της Παγκόσμιας ήμέρας Προστασίας των Ύγροβιοτόπων στον ύγροβιότοπο που βρίσκεται κοντά στην ιερά μονή Άγίου Νικολάου των Γάτων στο Άκρωτήρι. Άκολουθως τέλεσε τον Έσπερινό στον ιερό ναό της μονής.

✚ **Δευτέρα 31/1:** Μετέβη στην ιερά μονή Άγίου Ηρακλειδίου. Τό άπόγευμα δέχθηκε διάφορες έπιτροπές.

✚ **Τρίτη 1/2:** Στα πλαίσια της ποιμαντικής μέριμνας του για τους κληρικούς είχε συνάντηση μέ τους πρεσβυτέρους και διακόνους που χειροτόνησε κατά την διάρκεια της έξαιετούς ποιμαντορίας του στη Μητρόπολή μας και συζήτησε μαζί τους

θέματα που αφορούν την ιερή αποστολή τους. Το μεσημέρι παρέθεσε σε όλους γεύμα. Το απόγευμα χοροστάτησε κατά τον Έσπερινό της εορτής της Ύψιμαντης στον εορτάζοντα ιερό ναό της Κοινοτίας Πεντακώμου, όπου και προχείρισε σε πρωτοπρεσβύτερο τον π. Μιχαήλ Χριστοφή. Αργότερα μίλησε στη σύναξη των νέων στον ιερό ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου.

✦ **Τετάρτη 2/2:** Είχε συναντήσεις με επιτροπές και διάφορα πρόσωπα.

✦ **Πέμπτη 3/2:** Επισκέφθηκε το Καλογεροπούλειο Γυμνάσιο και το 26ο Δημοτικό Σχολείο. Το απόγευμα παρέστη και προσφώνησε τη συγκέντρωση που όργάνωσε το Κέντρο Περιβαλλοντικής Έρευνας και Εκπαίδευσης στην αίθουσα του Μητροπολιτικού Ναού με θέμα "Σχέδιο Αγροτικής Ανάπτυξης - Μέτρα για το περιβάλλον". Το βράδυ παρευρέθη σε δείπνο που όργάνωσε η θεραπευτική κοινότητα "Αγία Σκέπη" στο ξενοδοχείο Χίλιον και μίλησε για την Κοινότητα.

✦ **Παρασκευή 4/2:** Επισκέφθηκε το Θέκλειο Γυμνάσιο και το Γυμνάσιο Αγίου Αθανασίου. Το απόγευμα δέχθηκε επιτροπές και διάφορα πρόσωπα και αργότερα πιστούς στο μυστήριο της ιερής εξομολογήσεως.

✦ **Σάββατο 5/2:** Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον ιερό ναό Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου κατά την οποία τελέστηκε ο γάμος κατά το βυζαντινό τυπικό των Νέστορα και Ελένης. Το απόγευμα χοροστάτησε κατά τον έσπερινό στον εορτάζοντα ιερό ναό του Αγίου Φωτίου στην Αγία Φύλαξη.

✦ **Κυριακή 6/2:** Τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου στη Μαθηκολώνη. Το μεσημέρι προέστη της κηδείας της αδελφής Πολυχρονίας. Το απόγευμα χοροστάτησε στον έσπερινό στον Μητροπολιτικό Ναό μετά

από τον οποίο εορτάστηκε με κατάλληλο πρόγραμμα από τους Όρθοδόξους Ένοριακούς Συνδέσμους Γυναικών της Μητροπόλεώς μας η καθιερωμένη γιορτή της Μάνας. Κατά τη διάρκεια της εορτής τιμήθηκαν από τον Πανιερώτατο κυρίες που επί μακρά σειρά ετών πρόσφεραν πολύτιμες υπηρεσίες στην κατηχητική διακονία της εκκλησίας.

✦ **Δευτέρα 7/2:** Μετείχε στις εργασίες της συνεδρίας της Ιερής Συνόδου στην Αρχιεπισκοπή. Το βράδυ μίλησε στο Πανεπιστήμιο Κύπρου.

✦ **Τρίτη 8/2:** Τέλεσε τον Άγιασμό στα γραφεία της Αρχής Ραδιοπλεόρασης στη Λευκωσία και είχε συνάντηση στο Υπουργείο Συγκοινωνιών και Έργων για θέματα του Ραδιοσταθμού. Το βράδυ προήδρευσε συγκεντρώσεως των Εκκλησιαστικών Επιτροπών της πόλεως κατά την οποία έδωσε οδηγίες για θέματα που αφορούν τη διακονία τους στην εκκλησία.

✦ **Τετάρτη 9/2:** Επισκέφθηκε τα Γυμνάσια Αγίου Αντωνίου και Πολεμιδιών. Το απόγευμα προήδρευσε σύσκεψης όλων των παραγόντων στον Άγιο Νικόλαο Λεμεσού για τη δημιουργία του κέντρου Νεότητας της Ένορίας.

✦ **Πέμπτη 10/2:** Το πρωί τέλεσε τον Άγιασμό στο Κεντρικό Ταχυδρομείο Λεμεσού με την ευκαιρία της Εορτής του Όσιου Ζήνωνος προστάτου των Ταχυδρόμων. Ακολούθως επισκέφθηκε τα Γυμνάσια Αγίας Βαρβάρας και Ύψωνα. Το απόγευμα τέλεσε τα εγκαινία της έκθεσης με

θέμα "μοναχοί πληθος" του ζωγράφου - αγιογράφου Γιώργου Γερωνίδη στο "Αρχονταρίκι" της Μητροπόλεως.

✦ **Παρασκευή 11/2:** Επισκέφθηκε το Α' και Β' Δημοτικό Λεμεσού.

✦ **Σάββατο 12/2:** Δέχθηκε καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας πιστούς στο μυστήριο της ιερής

έξομολογήσεως.

➤ **Κυριακή 13/2:** Τέλεσε τί Θεία Λειτουργία στον ιερό ναό Ἁγίων Πάντων στή Δερύνεια καί προέστη τοῦ ἔθνικοῦ μνημοσύνου τοῦ ἥρωα Δημητράκη Χριστοδούλου. Τό ἀπόγευμα μίλησε σέ συγκέντρωση τοῦ Ἑνοριακοῦ Συνδέσμου Γυναϊκῶν στό Λιοπέτρι.

➤ **Δευτέρα 14/2:** Μέ τήν εὐκαιρία τῆς 6ης ἐπετείου τῆς χειροτονίας του σέ ἐπίσκοπο λειτούργησε σπίν ἱερά μονή Τιμίου Προδρόμου Μ. Ποταμοῦ. Ἀκολούθως προήδρευσε τῆς ΚΔ Ἱερατικῆς Σύναξης ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε ὡς ἡ ἐπίσια συνέλευση τῶν μελῶν τοῦ γηροκομείου Κληρικῶν “Ἁγιος Χαράλαμπος”.

➤ **Τρίτη 15/2:** Προήδρευσε συγκέντρωσης τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ὄρεινῶν κοινοτήτων τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας καί ἔδωσε σ’ αὐτούς σχετικές ὁδηγίες.

➤ **Τετάρτη 16/2:** Ἐπισκέφθηκε τό 10ο καί 14ο Δημοτικό Σχολεῖο. Τό ἀπόγευμα χοροστάτησε στόν ἑσπερινό τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος σπίν πανηγυρίζουσα κοινότητα Μοναγρούλιου.

➤ **Πέμπτη 17/2:** Ἐπισκέφθηκε τό 4ο καί 7ο Δημοτικό Σχολεῖο. Τό ἀπόγευμα συναντήθηκε μέ τούς ἐκκλησιαστικούς ἐπιτρόπους τῶν κοινῶν πρὸς τί Λεμεσό Κοινότητα.

➤ **Παρασκευή 18/2:** Δέχθηκε καθ’ ὅλην τή διάρκεια τῆς ἡμέρας πιστούς στό μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

➤ **Σάββατο 19/2:** Μετέβη σπίν ἱερά μονή Ἁγίου Γεωργίου Ἀλαμάνου ὅπου πραγματοποιή-

θηκε ἐκδρομή τῶν παιδιῶν τῶν Κατωτέρων Κατηχητικῶν Συνάξεων τῆς Μητροπόλεώς μας καί εἶχε τήν εὐκαιρία νά ἐπικοινωνήσει μέ τίς χιλιάδες τῶν παιδιῶν καί τῶν κατηχητῶν/τριῶν πού ἔλαβαν μέρος.

➤ **Κυριακή 20/2:** Τέλεσε τί Θεία Λειτουργία στον ιερό ναό Ἁγίας Παρασκευῆς Ἐπισκοπῆς. Τό ἀπόγευμα παρέστη καί μίλησε σέ ξενοδοχεῖο τῆς πόλης μας σέ ἐνοριακή συγκέντρωση τῆς κοινότητας Ἁγίου Ἀθανασίου. Τό βράδυ μίλησε σέ φιλικό δειπνο στούς Καπέδες, τά ἔσοδα τοῦ ὁποίου δόθηκαν στό κεντρικό ταμεῖο τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς Μητροπόλης μας.

➤ **Δευτέρα 21/2:** Μετέβη σπίν ἱερά μονή Ἁγίου Ἡρακλειδίου καί δέχθηκε τίς μοναχές στό μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Τό βράδυ μίλησε στό Πανεπιστήμιο Κύπρου.

➤ **Τρίτη 22/2:** Τό ἀπόγευμα προήδρευσε τῆς πρώτης συνεδρίας τῆς νέας Θρονικῆς Ἐπιτροπῆς. Τό βράδυ παρέστη καί μίλησε στό φιλικό δειπνο πού ὀργάνωσαν οἱ ἐνορίες τῆς κοινότητας Ὑψωνα.

➤ **Τετάρτη 23/2:** Παρευρέθη καί χαιρέτισε τό μαθητικό συνέδριο τοῦ Γυμνασίου Τρακωνίου. Τό ἀπόγευμα παρέστη καί μίλησε σέ φιλικό δειπνο τῆς ἐνορίας Ἁγίας Ζώνης Λεμεσοῦ. Τό βράδυ ἔκανε τήν καθιερωμένη ὁμιλία του.

➤ **Πέμπτη 24/2:** Σπίν ἱερά μονή Παναγίας Τρικουκκιάς δέχθηκε τίς μοναχές στό μυστήριό τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Ἐπισκέφθη τό ἑσπερινό γυμνάσιο Λεμεσοῦ. Σπίν συνέχεια μίλησε σπίν καθιερωμένη ὁμιλία του στούς νέους.

➤ **Παρασκευή 25/2:** Παρέστη στό συνέδριο τοῦ γυμνασίου Ἁγίου Νεοφύτου μέ θέμα “Ἱστορικά μνημεῖα τῆς Λεμεσοῦ”.

➤ **Σάββατο 26/2:** Λειτουργῆσε σπίν ἱερά μονή Ἁγίου Γεωργίου Ἀλαμάνου κατά τήν ὁποία χειροτόνησε εἰς πρεσβύτερο τόν διάκονο Εὐστάθιο Σαββίδη. Τό ἀπόγευμα παρέστη καί μίλησε σέ φιλικό δειπνο πού ὀργάνωσε ἡ ἐνορία Ἁγίου Στυλιανοῦ Λινόπετρας.

➤ **Κυριακή 27/2:** Λειτουργῆσε καί κήρυξε στον ιερό ναό Παναγίας Χρυσαινωτίσσης σπίν

Λευκωσία. Τό ἀπόγευμα παρευρέθη στό φιλικό δειπνο τῆς ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς Ἁγίου Ἀρσενίου Λεμεσοῦ ὅπου μίλησε ὁ Ἁγιορείτης Ἀρχιμανδρίτης Γέρον Ἰωακείμ, τοῦ ἱεροῦ κελλήλιου Ἁγίου Νικολάου Βραχνιώτη Ἁγίου Ὄρου.

➤ **Δευτέρα 28/2:** Μίλησε σέ συγκέντρωση μελῶν καί φίλων τοῦ ὁμίλου Διάσταση μέ θέμα γιά τούς νέους.

ἸΔὸ ΓΑΡ ΕἶΠΟΡΕΝ ἘΤΑΙ Ὁ ΕΛΛΗΝΙΣΤΗΣ, ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ:

